

Mark 4

ASVh with Comments

Summary. Here in Chapter 4, the Lord Jesus teaches the crowd in parables, and it tells us that privately, He explains everything to His disciples. The chapter ends with the Lord Jesus and the disciples leaving the multitude and taking a boat on the sea. The Lord Jesus calms a storm, showing His disciples that He is more than just a human. The Lord reveals to His disciples the power and authority that He has over all things, seen and unseen things. Some of the parables in this chapter have similarities with other parables given by the Lord in the Gospel of Mathew and Luke, but as presented in Mark, they stand on their own and bring new understandings. The following is a summary of the parables given in this chapter. 1) The parable of the sower. The parable shows that the way your heart is is how the Word will grow, not how smart you are; the smartness will not help you understand the Word; the heart will help you understand. The openness and cleanness deep in the heart are like a curtain for the mind to understand the Word that has been sown down to it (the curtain for the heart is the openness and cleanness of your heart, which makes us understand more or less the meaning of the Word).

บทสรุป ในบทที่ 4 นี้ พระเยซูเจ้าสอนผู้คนเป็นคำอุปมา และมันนั้นบอกเราเป็นการส่วนตัว พระองค์อธิบายทุกสิ่งแก่เหล่าสาวกของพระองค์ ในตอนจบของบทนี้ พระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกไปจากผู้คนและโดยเรือบนทะเล พระเยซูเจ้าสงบคลื่น แสดงให้เหล่าสาวกของพระองค์ให้เห็นว่าพระองค์เป็นมากกว่ามนุษย์ พระเจ้าแสดงต่อเหล่าสาวกของพระองค์ถึงอำนาจและสิทธิที่พระองค์มีเหนือทุกสิ่ง ที่เห็นและไม่สามารถเห็นได้ คำอุปมาบางส่วนในบทนี้มีส่วนคล้ายครั้งกับคำอุปมาอื่นที่ได้ให้โดยพระองค์ในหนังสือของมัทธิวและลูกา แต่ที่ให้นิยามโดยตัวเองและนำความเข้าใจใหม่ ต่อไปคือสวนสรุปของคำอุปมาที่ให้ในที่นี่ 1) คำอุปมาเกี่ยวกับผู้หว่านพืช คำอุปมาได้แสดงให้เห็นว่าใจของเราเป็นอย่างไรเพื่อพระคำสอนจะเติบโต ไม่ใช่ความฉลาดของคุณ ความฉลาดจะไม่ช่วยให้คุณเข้าใจพระคำสอน ใจจะช่วยให้คุณเข้าใจ ความเปิดเผยและความสะอาดลึกในใจคือเป็นเหมือนม่านที่จะกั้นความคิดที่จะเข้าใจพระคำสอนนั้นที่ได้ปลูกลงไป (ม่านสำหรับใจคือความเปิดเผยและความสะอาดลึกในใจของคุณ ซึ่งทำให้เราเข้าใจมากหรือน้อยลงต่อความหมายของพระคำสอน)

2) The parable of a lamp under a basket. The Bible is the lamp for all humans in the world, and the Bible cannot be hidden. Watch out and treasure your Bible; many will try to change things in the Bible. The way to know the true Bible is by the Holy Spirit; the Lord will send His Holy Spirit and convince your heart to think again and again before accepting something. 3) The parable of the seed growing. When the seed has been sown on a person, not all feel that they have something useful in them. The fruit is the gift of the Spirit; everyone has, but a different gift; when the fruit is ripe, the person who received the gift learns and accepts and knows that it is not by themselves they have it, but because of the mercy of the Lord, they have that gift. 4) The parable of the mustard seed. The whole parable relates to growing the plant. The mustard plant is easy to grow, fast, and efficient, spreading like wildfire. It is the same with the Bible; give one Bible to one country on the earth, and you will see it will grow like wildfire in that country, affecting every soul. The other garden plants refer to many faiths on earth; they all are plants on earth, but the mustard plant that the Lord picked grows bigger than them, making branches that even the birds of the air come to benefit from.

2) คำอุปมาตะเกียงใต้ถัง พระคัมภีร์คือตะเกียงสำหรับมนุษย์ทุกคนในโลกและไม่สามารถซ่อนพระคัมภีร์ได้ ระวังและรักษาพระคัมภีร์อันมีค่าของเราจะมีหลายคนพยายามเปลี่ยนแปลงบางอย่างในพระคัมภีร์ วิธีที่จะรู้ว่าเป็นพระคัมภีร์ที่แท้จริงก็โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าจะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์และจะทำให้มีความเชื่อในใจของเราให้คิดหลายครั้งก่อนที่จะยอมรับบางสิ่ง 3) คำอุปมาของพืชที่เจริญโต เมื่อเมล็ดพืชได้หว่านลงในคน ไม่รู้สักว่ามีสิ่งที่มีประโยชน์ในตน ผลคือของขวัญสำหรับวิญญาณทุกคนมี แต่แตกต่างของขวัญกัน เมื่อผลนั้นเติบโตขึ้นบุคคลที่ได้รับของขวัญได้เรียนและยอมรับว่าไม่ใช่โดยตนเองที่ทำให้ได้รับแต่เพราะพระเมตตาของพระเจ้าที่พวกเขาได้รับของขวัญ 4) คำอุปมาเมล็ดพันธุ์ผักกาด คำอุปมานี้เกี่ยวกับการปลูกพืช เมล็ดพันธุ์ผักกาดง่ายที่จะปลูก โตเร็วและได้ผลดี กระจายเหมือนไฟฟ้า เช่นเดียวกับกับพระคัมภีร์ ให้พระคัมภีร์ต่อประเทศหนึ่งในโลกและมองแล้วมันจะเติบโตเหมือนไฟฟ้าจะกระทบประเทศนั้น มีผลกระทบต่อกวัญญาณ ผักในสวนชนิดอื่นในที่นี้คือความเชื่อหลายชนิดบนโลก พวกมันได้โตบนโลกแต่เมล็ดพันธุ์ผักกาดที่พระเจ้าได้เลือกเติบโตใหญ่กว่าทุกอย่าง มีกิ่งก้านแน่นในอากาศก็มาได้รับผลประโยชน์

4¹ And again **He** began to teach by the sea. And a great multitude **was** gathered together to **Him**, so that **He**, **having** entered into a boat, sat in the sea; and all the multitude **was** by the sea on the land.

¹ และอีกครั้ง **พระองค์** เริ่มสอนข้างทะเล และฝูงชนจำนวนมากมายัง **พระองค์** ดังนั้น **พระองค์** จึงลงไปเรือ และนั่งลงในทะเล และฝูงชนอยู่บนชายฝั่งทะเล

Comments 4:1. See Comments Matthew 13:1-2, and Comments Luke 8:4.

Q: Are the parables in Mark 4, Matthew 13, and Luke 8 given to the same group of people at the same time and in the same place? **A:** It was not a same-time event; it was a different group of people in the same general area, but the same parables were given. Remember that the Lord always travels. He doesn't stay long in one place, and that is why it was not exactly the same spot but a nearby area. Questions arise in many hearts; even now, look at how people struggle with the parables. In each Gospel, different words of using give different meanings. But in the Bible, it is not that the writers try to change the words; but because different people are listening, the understanding of each group and each place will be different even with the same words.

ความเห็น 4:1 (มองความเห็นในมัทธิว 13:1-2 และลูกา 8:4) **คำถาม:** คำอุปมาในมาระโก 4 มัทธิว 13 และลูกา 8 ให้ต่อกลุ่มคนเดียวกันในเวลาและสถานที่เดียวกันในหนังสือทั้งสามหรือไม่? **คำตอบ:** ไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน ต่างกลุ่มคน ในเขตเดียวกัน แต่ให้คำอุปมาเดียวกัน จำไว้ว่าตลอดเวลา พระองค์เดินทาง พระองค์ไม่หยุดอยู่นานในที่ใดที่หนึ่ง นั่นคือทำไมไม่ใช่ที่เดียวกันแต่ใกล้เคียงกัน มีคำถามเกิดขึ้นในหลายใจ แม้ว่าในเวลานั้นคนขัดแย้ง ในหนังสือแต่ละเล่มใช้คำแตกต่างกันเพื่อให้ความหมายแตกต่างกันไป แต่ในพระคัมภีร์ ไม่ใช่ว่าพวกเขาพยายามที่จะเปลี่ยนคำ แต่เพราะแต่ละพวกทั้งความเข้าใจของแต่ละพวกและในแต่ละสถานที่ที่มีความแตกต่างกันไป และในแต่ละที่เหตุการณ์แตกต่างกันไปแม้ว่าใช้คำเดียวกัน

Q: Mark 4:1 and Matthew 13:1-2 say that the Lord Jesus sat in the boat, and the crowd was on the shore by the sea. Did the Lord teach this way (from the boat) on different days more than once? **A:** The Lord Jesus was in the boat on many, many occasions because there were different groups of people, and people crowded around Him. The Lord went into a boat to be able to teach each group each time. We can say that, even in Matthew and Mark, when the events show that the same parables were spoken by the Lord Jesus sitting in the boat, the Lord Jesus addressed different groups of people at different times. The Lord Jesus sat in the boat teaching, and people were coming and going, and He taught them in parables.

คำถาม: ในมาระโก 4:1 และมัทธิว 13:1-2 ได้พูดว่า พระเยซูนั่งในเรือและฝูงชนอยู่บนชายหาดที่ทะเล พระเจ้าได้สอนแบบนี้ (จากเรือ) ในวันอื่นมากกว่าหนึ่งครั้ง? **คำตอบ:** พระเยซูอยู่ในเรือหลายครั้ง เพราะว่ากลุ่มคนแตกต่างกัน และมีผู้คนจำนวนมากรอบๆพระองค์ พระองค์จะลงไปเรือเพื่อสามารถสอนแต่ละกลุ่มในแต่ละครั้ง เราสามารถพูดได้ว่า ในมัทธิวและมาระโกในแต่ละเหตุการณ์ เมื่อแสดงให้เห็นว่าใช้คำอุปมาเดียวกันเมื่อสอนโดยพระเยซูนั่งในเรือ พระเยซูพูดต่อกลุ่มคนแตกต่างกันในเวลาต่างกัน พระเยซูนั่งในเรือสอน และผู้คนเข้ามาและออกไป และพระเยซูสอนพวกเขาเป็นคำอุปมา

Q: Is this a one-time event? **A:** It was not a one-time event. Time was always changing; people were coming and going, and the Lord was traveling all the time. It has never been the same event, and it has not been in the same spot.

คำถาม: มีเพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์นี้? **คำตอบ:** ไม่ใช่เพียงครั้งเดียว เวลาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา คนเข้ามาและออกไป และพระองค์เดินทางตลอดเวลา มันไม่เคยมีเหตุการณ์เดียวกัน และไม่ใช่ในที่เดียวกัน

² And **He** began teaching them many things in parables, and said to them in **His** teaching,

² และ **พระองค์** สอนพวกเขาหลายอย่างในคำอุปมา และพูดกับพวกเขาในการสอนของ **พระองค์**

³ Listen! Behold, the sower went out to sow;

³ ฟัง ดูเถิด ชาวสวนออกไปและหว่านพืช

⁴ and it came to pass, as he sowed, some fell by the road, and the birds came and devoured it;

⁴ เวลาผ่านไปเมื่อเขาหว่านพืช บางเมล็ดตกข้างทาง นกมาและกินเสีย

⁵ and other fell on the rocky, where it had not much earth; and straightaway it sprang up, because it had no deepness of earth;

⁵ และบ้างก็ตกในดินหิน ไม่มีดินมาก และก็เติบโตทันที เพราะดินไม่ลึก

⁶ and when the sun was risen, it was scorched; and because it had no root, it withered away.

⁶ และเมื่อพระอาทิตย์ขึ้นมันก็เหี่ยวไป และเพราะไม่มีราก ก็เหี่ยวแห้งไป

⁷ And other fell among the thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.

⁷ และเมล็ดอื่นตกในพงหนาม และหนามโตคลุม และสำลักไป และไม่เกิดผล

⁸ And others fell into the good ground, and yielded fruit, growing up and increasing; and brought forth, **one** thirtyfold, and **one** sixtyfold, and **one** hundredfold.

⁸ และเมล็ดอื่นตกในดินดี และเกิดผล เต็มโต และให้ผลสามสิบเท่า และหกสิบเท่า และร้อยเท่า

⁹ And **He** said, **He** who **has** ears to hear, let him hear.

⁹ และ **พระองค์** พูดว่า ใครมีหูได้ยิน ปล່อยให้เขาฟังเถิด

Comments 4:1-9. For verses 1 to 12, see Comments Matthew 13:1-15 and Comments Luke 8:4-10.

ความเห็น 4:1-9 (มองความเห็นในมัทธิว 13:19 และลูกา 8:4-8)

Comparison Analysis Mark 4:1-9

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ มาระโก 4:1-9

Part 1: (Mark 4:1-2, Matthew 13:1-3a, and Luke 8:4). From these verses of Scripture, we can see that in each Gospel, the Lord teaches many things in parables, but the time and place given for each Gospel are different but not far apart.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:1-2 มัทธิว 13:1-3ก และลูกา 8:4) เราสามารถเห็นจากข้อนี้ของพระคัมภีร์ว่า ในหนังสือแต่ละเล่มพระผู้เป็นเจ้าได้สอนหลายสิ่งในคำอุปมา แต่เวลาและสถานที่แตกต่างกันไปในหนังสือแต่ละเล่ม แต่ไม่ไกลจากกัน

Part 2: (Mark 4:3-4, Matthew 13:3b-4, and Luke 8:5). The main point in all three Gospels is that a sower went out to sow his seed, and the seed fell along the path, and the birds came and devoured it. In Luke 8:5 we are also told that the seed was trampled underfoot. We can see that the parables are the same, but a few words make the difference, and it depends on the listener. Because the Lord knows the hearts of people, something people can take, the Lord wants to show the way for each group to see how to take the parable, but all have the same meaning. The Lord gave the words to the writer, and each Gospel will get a little different than the other, and the reader can find help from each Gospel in different areas. For example, here in Mark, it adds more things but also cuts something out. People who read the Bible are supposed to find out what each Gospel tells and put them together and get out the core meaning.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:3-4 มัทธิว 13:3ข-4 และลูกา 8:5) จุดสำคัญของหนังสือทั้งสามเล่มคือ ผู้หว่านออกไปหว่านเมล็ดพืชของเขาและบางเมล็ดตกข้างทางและนกมาและกินเสีย ในลูกา 8:5 เราได้รับรู้ว่าบางเมล็ดถูกเหยียบได้เท้า เราสามารถเห็นได้ว่าเป็นคำอุปมาเดียวกัน แต่มีคำบางคำแตกต่างกันและนั่นขึ้นอยู่กับผู้ฟัง เพราะพระผู้เป็นเจ้ารู้ใจของคน บางสิ่งคนสามารถรับได้ พระผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่า คนแต่ละกลุ่มจะถือคำอุปมาอย่างไร แต่ทุกอย่างมีความหมายเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าให้แก่วิธีเขียนในแต่ละเล่มจะแตกต่างกันไปเล็กน้อย และผู้อ่านสามารถหาสิ่งช่วยเหลือจากแต่ละเล่มในที่ต่างกันไป ตัวอย่างเช่น ในที่นี้มาระโกเพิ่มบางสิ่งแต่ตัดบางสิ่ง เมื่อคนซึ่งอ่านพระคัมภีร์สมควรที่จะหาว่าในหนังสือแต่ละเล่มบอกและรวบรวมกันและวางเข้าด้วยกันและจะได้รับความหมายหลักออกมา

Part 3: (Mark 4:5-6, Matthew 13:5-6, and Luke 8:6). The difference between the verses in Mark and Matthew and Luke is where the seed fell down, specifically, on rocky ground or rock; they are similar, but separate the difference out. Find common ground: don't try to look for each word itself; the word may be different, but the meaning in all three Gospels is the same; don't pick on each individual word. The difference is the key; therefore, ask yourselves why it is different. If it is only one group of people, there is no need to make a difference, but because there are not the same type of people in Mark, Matthew, and Luke who hear, the parable has differences.

ส่วนที่ 3: (มาระโก 4:5-6 มัทธิว 13:5-6 และลูกา 8:6) ความแตกต่างระหว่างคำกล่าวในมาระโกและมัทธิวและลูกา อยู่ที่สถานที่ที่เมล็ดพืชตก บนดินหินหรือบนหิน คล้ายกันแต่แยกสิ่งที่แตกต่างออกไป หากจุดเดียวกันอย่าพยายามมองในคำแต่ละคำเอง คำอาจแตกต่างกันแต่มีความหมายในหนังสือทั้งสามเล่มเดียวกัน อย่าเลือกเพียงคำเดียวเท่านั้น ความแตกต่างคือจุดสำคัญ ทำไมจึงแตกต่างกัน? ถ้ามีเพียงกลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียว ก็ไม่ต้องทำให้แตกต่างกันไป แต่เพราะในที่นี้ไม่ใช่กลุ่มคนชนิดเดียวกันในมาระโก มัทธิวและลูกาซึ่งได้ยิน คำอุปมามีความแตกต่างกัน

Part 4: (Mark 4:7, Matthew 13:7, and Luke 8:7). The words in these verses are very similar in all three Gospels, and their meaning is the same.

ส่วนที่4: (มาระโก 4:7 มัทธิว 13:7 และลูกา 8:7) ในหนังสือทั้งสามเล่มคำที่ใช้ในข้อนี้คล้ายกันมากและทั้งหมดมีความหมายเดียวกัน

Part 5: (Mark 4:8-9, Matthew 13:8-9, and Luke 8:8). The verses in Mark and Matthew are very similar, with some order differences. But in the Gospel of Luke, the yield of the good seed falling on the good soil is given only as hundredfold. However, the meaning of the parable in all three Gospels is the same; the meaning is the same, just the arrangement and order of explaining are different, which does not change the meaning.

ส่วนที่5: (มาระโก 4:8-9 มัทธิว 13:8-9 และลูกา 8:7) ในมาระโกและมัทธิวข้อนี้มีความคล้ายกันด้วยการลำดับแตกต่างกัน แต่ในหนังสือของลูกาผลที่เมล็ดดีที่ตกในดินดีให้หนึ่งร้อยเต็ม อย่างไรก็ตาม ความหมายของคำอุปมาในหนังสือทั้งสามเป็นเช่นเดียวกัน ความหมายเดียว เพียงแต่ลำดับการจัดเรียงคำอธิบายต่างกัน ซึ่งไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน

¹⁰ And when **He** was alone, **those around Him**, with the twelve, asked **Him** of the parables.

¹⁰ และเมื่อ **พระองค์** อยู่ตามลำพัง พวกเขาที่อยู่กับ **พระองค์** กับสาวกทั้งสิบสองถาม **พระองค์** ถึงคำอุปมา

¹¹ And **He** said to them, **To you** has been given the mystery of the kingdom of **God**, but **to those who are outside**, all things are done in parables;

¹¹ และ **พระองค์** บอกแก่พวกเขาว่า สำหรับพวกเขาได้ความลึกลับของอาณาจักรของ **พระเจ้า** แต่สำหรับพวกเขาคนภายนอก ทุกอย่างจะกล่าวเป็นคำอุปมา

¹² so that seeing they may see, and not perceive;

¹² เมื่อพวกเขาได้ดู และไม่เห็น

and hearing they may hear, and not understand;

และได้ฟังพวกเขาได้ยิน และไม่เข้าใจ

fearing that by chance, they should turn, and should be forgiven them.

ด้วยว่าในเวลาหนึ่งจะหันกลับ และรับการอภัย

Comments 4:10-12a. See also Comments Matthew 13:10-16 and Comments Luke 8:9-1.

Q: Was the Lord asked this same question more than once by His disciples and people around Him? **A:** Now, it is a point you can see: at different times, different people were asking questions and listening to the parables; therefore, each Gospel has different questions because they are not happening at the same time. The Gospels have been given, but in each Gospel, we can notice the different times and different people around the Lord Jesus asking; so, the questions have been asked not just once. Many, many questions have been asked, but each Gospel has a different purpose, which is why they give different records; the purpose of making a difference in each Gospel is the key.

ความเห็น 4:10-12ก (มองความเห็นในมัทธิว 13:10-16 และลูกา 8:9-10) **คำถาม:** พระผู้เป็นเจ้าได้ถูกถามในคำถามเดียวกันหลายครั้งโดยเหล่าสาวกและประชาชนรอบๆพระองค์หรือ? **คำตอบ:** ในที่นี้เราสามารถเห็นได้ว่า ต่างเวลาและต่างผู้คนถามคำถาม และกำลังฟังคำอุปมา ในพระคำสอนหนังสือแต่ละเล่มมีคำถามต่างกันเพราะไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน พระคำสอนได้ให้ แต่ในแต่ละพระคำสอน เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างเวลาและผู้คนรอบๆถามคำถาม ไม่ใช่เพียงคำถามเดียวที่ได้ถาม ได้มีคำถามหลายคำถาม แต่ในแต่ละพระคำสอนมีจุดประสงค์ต่างกันนั่นคือทำไมจึงมีการบันทึกต่างกัน ในแต่ละบทมีจุดประสงค์ให้ต่างกันนั่นคือจุดสำคัญ

Comments 4:11-12b. For Mark 4:11-12 see also Comments Matthew 13:11.

“That seeing ... not understand.” This saying talks about people who have seen and heard the teaching of the Lord; they saw it in front of them, but they couldn’t take it. The Lord was on earth; they saw the difference between common men and the Lord, but they did not accept the difference.

“Fearing that by chance, they should turn, and should be forgiven them.” Here is not the understanding that the Lord does not want them to have; therefore, pay attention to the meaning; the purpose of each person coming around the Lord is different. Some do not want to be forgiven; they come only to criticize and try to turn away people. Those ones, even if they hear, they will never understand or accept; but, by faking, they think they can have a chance to receive forgiveness. So, this is not about the Lord giving forgiveness; the Lord gives forgiveness to all who come with sincere hearts, no exception, but here the verse does not talk about these types. Most people interpret this verse to mean that the Lord fears they will turn. How can the Lord have fear? This “fearing”

is not afraid, but instead, those who are not true pretend to be faithful and can turn away the true ones; that's all. Here, you can link this verse to the parable of the wolf that comes in the sheep's clothing (See Comments Matthew 7:15); they have known the Lord but did not accept and pretend to believe in order to create damage for other believers; it is blasphemy (See Mark 3:28-30).

ความเห็น 4:11-12 (สำหรับมาระโก 4:11 มองความเห็นในมัทธิว 13:11) “พวกเขา มอง ... แต่ไม่เข้าใจ” ในที่นี้พูดถึงผู้ที่ได้เห็นและได้ยินการสอนของพระเจ้า เราเห็นต่อหน้า แต่เราไม่สามารถรับ พระเจ้าอยู่บนโลก พวกเขาได้เห็นความแตกต่างระหว่างคนสามัญและพระองค์ แต่พวกเขาไม่ยอมรับ ความแตกต่าง

“เกลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเขาจะกลับใจและได้รับการยกโทษ” ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ต้องการพวกเขาให้ ความสนใจในความหมาย จุดประสงค์ของแต่ละคนที่มาขอบพระองคืคือความแตกต่าง บางคนไม่ได้มาเพื่อรับอภัยโทษ พวกเขา มาเพื่อจับผิดและพยายามหันคนไป นั่นคือผู้ที่ได้ยินแต่ไม่เคยเข้าใจหรือยอมรับ และโดยแสร้งทำ พวกเขาคิดว่าจะได้รับการอภัยบาป สิ่งนี้ไม่เกี่ยวกับพระเจ้าให้อภัยบาป พระเจ้าให้อภัยบาปแก่ทุกคนที่มาด้วยความจริงใจ ไม่มีการยกเว้น แต่ในที่นี้ไม่ใช่พวกนั้น คนส่วนมากตีความว่าพระเจ้ากลัวว่าพวกเขาจะกลับใจ พระเจ้ากลัวได้อย่างไร? ความกลัวนี้ไม่ใช่ความขลาดกลัว แต่พวกที่ไม่มีความจริงใจแสร้งว่ามี ความเชื่อและสามารถหันเหผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริง นั่นคือในที่นี้เราสามารถเชื่อมโยงคำอุปมาเกี่ยวกับผู้พยากรณ์เท็จที่มุ่งหมิ่นในชนแกะ (มองความเห็นในมัทธิว 7:15) พวกนี้รู้จักพระองค์แต่ไม่ยอมรับ และแสร้งทำว่าเชื่อเพื่อทำความเสียหายแก่ผู้มีความเชื่ออื่นๆ นี่คือการหมิ่นประมาท (มาระโก 3:28-30)

[The understanding in Mark 4:12 is that two groups of people come to the Lord: those that have sincere hearts and searching, to whom the Lord will give an understanding of the parables, and those that are fake and not sincere, so they will never understand the parables. This second group, since they don't understand the parables, will not be able to explain anything and convince the other group about their way of understanding and make those people in the first group somehow, by chance, turn away from asking for repentance and forgiveness from the Lord, since the first group will see clearly from the Lord that they themselves are correct. If those from the first group continue asking the Lord to see clearly, they won't fall into a trap because the Lord will always help if you come to ask. Really, the Lord does not want people who do not have faith and do not ask the Holy Spirit's understanding to use their own mind and understanding and teach others His Word.]

[เข้าใจว่าในมาระโก 4:12 ว่ามีคนสองกลุ่มที่มาหาพระเจ้า 1) ผู้ที่มาด้วยความจริงใจและแสวงหา นั่นคือผู้ที่พระองค์จะให้ ความเข้าใจในคำอุปมา และ 2) พวกตัวปลอมที่มาและไม่จริงใจ พวกนี้จะไม่เคยมีความเข้าใจในคำอุปมา พวกที่สองนี้ เพราะไม่มีความเข้าใจ เนื่องจากพวกเขาไม่มีความเข้าใจคำอุปมา ดังนั้นพวกเขาจะไม่เคยมีความสามารถที่จะอธิบายสิ่งใดและชักจูงคนอื่นเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาเข้าใจ เพราะผู้อื่นจะเห็นชัดจากพระเจ้าว่าพวกเขาเองถูกต้อง และทำให้คนเหล่านั้นมีโอกาสหันกลับจากการหลงผิดและขออภัยจากพระเจ้า ถ้าพวกนั้นจากกลุ่มแรกอดทนและรอขงจาก พระเจ้าก็จะให้ เห็นชัด พวกเขาจะไม่ตกในหลุมพราง เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าตลอดเวลาจะชวยถ้าเรา มาร้องขอ จริงๆแล้ว พระเจ้าไม่ต้องการให้พวกซึ่งไม่มีความเชื่อและขอความเข้าใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ใช้ความคิดและความเข้าใจของตนเองและสอนผู้อื่นต่อคำสอนของพระองค์]

¹³ And **He** says to them, Perceive **you** not this parable? And how will **you** know all the parables?

¹³ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจคำอุปมานี้? แล้วพวกเขาจะรู้คำอุปมาทั้งปวงได้อย่างไร?

¹⁴ The sower **sows** the word.

¹⁴ ผู้หว่านพืชได้หว่านคำสอน

¹⁵ And these are they by the **road**, where the word is sown; and when they hear, **straightaway** comes Satan, and **takes** away the word which **has** been sown in them.

¹⁵ และบางเมล็ดก็ตกข้างทาง ที่ใดก็ตามที่คำสอนได้หว่าน และเมื่อพวกเขาได้ยินในทันใดซาตานก็มา และเอาคำสอนที่ได้หว่านในพวกเขาไป

¹⁶ And these in like manner are **those** sown upon the rocky, who, when they **hear** the word, **straightaway** receive it with joy;

¹⁶ และเช่นเดียวกันที่ได้หว่านในดินหิน ผู้ซึ่งเมื่อได้ยินคำสอนรับไว้ด้วยความยินดี

¹⁷ and they have no root in themselves, but **are for a season**; then, tribulation or persecution **having arisen** because of the word, **straightaway** they stumble.

¹⁷ แต่ไม่มีรากในตนเอง แต่รับไว้ชั่วเวลาหนึ่ง เมื่อความยากลำบากและการข่มเหงเกิดขึ้นเพราะคำสอน ในทันใดก็ซังก

¹⁸ And others are **those** sown among the thorns; these are **those who** hear the word,

¹⁸ และเมล็ดอื่นที่ได้หว่านในพงพนาม พวกนี้ได้ยินคำสอน

¹⁹ and the cares of **this age**, and the deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in, choke the word, and it **becomes** unfruitful.

¹⁹ และความกังวลของโลก และความลุ่มหลงในสมบัติ และความอยากในสิ่งต่างๆเข้ามาส้าลักคำสอน และไม่มีผลประโยชน์

²⁰ And **these** are **those** sown upon the good ground; such as hear the word, and **receive** it, and bear fruit, **one** thirtyfold, and **one** sixtyfold, and **one** hundredfold.

²⁰ และพวกเมล็ดที่ตกในดินดี พวกนี้ได้ยินคำสอน และรับไว้ และเกิดผล สามสิบเท่าตัว และหกสิบเท่าตัว และร้อยเท่าตัว

Comments 4:13-20. For verses 13 to 20 see also Comments Matthew 13:18-23 and Comments Luke 8:11-15.

ความเห็น: 4:13-20 (มองความเห็นในมัทธิว 13:18-23 และลูกา 8:9-15)

Comparison Analysis Mark 4:13-20

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ มาระโก 4:13-20

Part 1: (Mark 4:13-14, Matthew 13:18, and Luke 8:11). The important understanding in this part is that the “seed” is the Word of God. The “sower” is not specific who it is. The sower refers to people all over the world who are willing to tell the Word to whosoever they meet. They have the Word in their mouth all the time to tell it out to whosoever they meet; not missionaries, not pastors, all the believers who believe in the Word should tell, because everybody has a mouth to talk; this is what the mouth should speak: the Word of God.

ส่วนที่1: (มาระโก 4:13-14 มัทธิว 13:18 และลูกา 8:11) มีความสำคัญที่จะเข้าใจในที่นี่นั่นคือ”เมล็ดพืช” คือคำสอนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ “ผู้หว่านพืช” ไม่เฉพาะในแต่ละที่ว่าเป็นใคร ผู้หว่านพืชนี้คือผู้คนทั่วโลกซึ่งมีความต้องการที่จะไปบอกพระคำสอนต่อใครก็ตามที่พวกเขาพบ พวกเขามีพระคำสอนอยู่ในปากตลอดเวลาเพื่อออกไปบอกต่อทุกคนที่พวกเขาพบ ไม่ใช่มีขั้นนารี ไม่ใช่มีนักวิทยาศาสตร์ ทุกคนที่เชื่อในพระคำสอนควรบอก เพราะทุกคนมีปากที่จะพูด นี่คือนี่ที่ปากควรพูด พระคำสอนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ

Part 2: (Mark 4:15, Matthew 13:19, and Luke 8:12). Notice some differences in the words used in these verses of Scripture, but all give the same meaning: The ones along the path hear the Word but do not meditate on it but instead listen to the temptations of the world (See also Matthew 13:19 Comments).

ส่วนที่2: (มาระโก 4:15 มัทธิว 13:19 และลูกา 8:12) สังเกตความแตกต่างในคำสอนที่ได้ใช้ในข้อนี้ของพระคัมภีร์ แต่ทุกอย่างมีความหมายเดียวกัน พวกที่อยู่ริมทางได้ยินพระคำสอนแต่แทนที่ที่ฟังในมันแต่แทนไม่ฝึกอบรมในมันแต่แทนที่ไปสนใจฟังการล่อลวงของโลก (ด้วยกันมองในมัทธิว 13:19 ความเห็น)

Part 3: (Mark 4:16-17, Matthew 13:20-21, and Luke 8:13). Notice that in these verses in Matthew and Luke, we have the ones sown on the rock, and in Mark, the ones sown on rocky. The main understanding is that the seeds sown on rocky ground or on rock have no root or no root in themselves. When tribulation or persecution on account of the Word comes, or testing of faith comes, they fall away (See also Matthew 13:20-21 Comments).

ส่วนที่3: (มาระโก 4:16-17 มัทธิว 13:20-21 และลูกา 8:13) สังเกตข้อนี้ในมัทธิวและลูกา เรามีผู้ซึ่งหว่านบนดินหิน และในมาระโก มีผู้ซึ่งได้หว่านบนหิน จุดสำคัญที่ควรเข้าใจคือเมล็ดที่หว่านบนดินหินหรือบนหินไม่มีรากหรือไม่มีรากในตนเอง และเมื่อการล่อลวงหรือถูกลงโทษเพราะพระคำสอนมาถึง หรือการทดสอบความเชื่อ พวกเขาได้หลุดไป (ด้วยกันมองความเห็นในมัทธิว13:20-21)

Part 4: (Mark 4:18-19, Matthew 13:22, and Luke 8:14). The main understanding from these verses is that these are those who hear and know what the Word says, but because they enjoy more the pleasures and riches of this world choose not to follow the Word (See also Matthew 13:22 Comments).

ส่วนที่4: (มาระโก 4:18-19 มัทธิว 13:22 และลูกา 8:14) จุดสำคัญที่เข้าใจจากข้อนี้นั่นคือพวกนั้นที่ได้ยินและรู้ว่าพระคำสอนอะไร แต่เพราะพวกเขาที่มีความสนุกมากและความร่ำรวยของโลกนี้เลือกที่จะไม่ติดตามพระคำสอน (ด้วยกันมองความเห็นใน มัทธิว 13:22)

Part 5: (Mark 4:20, Matthew 13:23, and Luke 8:15). Comparing these verses in Mark, Matthew, and Luke, we can see some differences in the words used, but the meaning is the same. Matthew, Luke, and Mark, all three Gospels may say differently, with a little bit of difference in each Gospel, but all hold one meaning together. The Lord gives one meaning in all three Gospels: different ways of saying but one meaning. (See Matthew 13:23 Comments).

ส่วนที่5: (มาระโก 4:20 มัทธิว 13:23 และลูกา 8:15) เปรียบเทียบข้อนี้ในมาระโก มัทธิว และลูกา เราสามารถเห็นคำที่ได้ใช้มีแตกต่างกันบางคำ แต่มีความหมายเดียวกัน มัทธิว ลูกา และมาระโก คำสอนทั้งสามนี้อาจพูดได้ว่าไม่เหมือนกัน แตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละพระคำสอน แต่ทั้งหมดมี

ความหมายเพียงอย่างเดียว พระเจ้าให้เพียงความหมายเดียวในพระหนังสือทั้งสาม แตกต่างวิธีของคำพูดแต่มีเพียงความหมายเดียว (มองความเห็นใน มัทธิว 13:23)

²¹ And **He** said to them, Is the lamp brought so that it might be put under the bushel, or under the bed, and not that it might be put on the lampstand?

²¹ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า จะเอาตะเกียงมาใส่ไว้ใต้ถัง หรือใต้เตียง และไม่เอามันตั้งไว้บนขาตั้งหรือ?

²² For there is nothing hidden, except that it should be manifested; neither was anything made hidden, but that it should come to light.

²² ไม่มีอะไรที่ซ่อนไว้ ยกเว้นมันนั้นจะไม่ได้เปิดเผย หรือไม่ว่าอะไรจะทำเป็นความลับ แต่มันจะออกมาอย่างที่แจ้ง

²³ If anyone has ears to hear, let him hear.

²³ ถ้าหากใครมีหูจงฟัง ปล่อยให้เขาได้ยินเถิด

Comments 4:21-23. See Matthew 5:15-16 Comments, Matthew 10:26 Comments, and Luke 8:16-17.

This parable in Mark 4:21-22 has similarities with other parables spoken by the Lord Jesus that are given in Matthew 5:15-16, Matthew 10:26, and Luke 8:16-17, but as given in Mark 4:21-23, it stands on its own.

ความเห็น 4:21-23 มองความเห็นในมัทธิว 5:15-16 ความเห็นมัทธิว 10:26 และลูกา 8:16-17 คำอุปมานี้ในมาระโก 4:21-22 ได้มีความคล้ายกันกับคำอุปมาอื่นที่พูดโดยพระเยซูเจ้านั้นที่ได้ให้แก่มัทธิว 5:15-16 มัทธิว 10:26 และลูกา 8:16-17 แต่ที่ได้ให้ในมาระโก 4:21-23 ยืนโดยตนเอง

Parable Analysis Mark 4:21-23

คำอุปมาเปรียบเทียบ มาระโก 4:21-23

Part 1: (Mark 4:21). “The lamp.” The lamp gives light; the Bible is the lamp for all humans in the world. If you do not come to the light, you are in darkness; come and read the Living Word of God.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:21) “ตะเกียง” ตะเกียงให้แสงสว่าง พระคัมภีร์คือตะเกียงสำหรับมนุษย์ทั้งโลก ถ้าคุณไม่มายังแสงสว่าง คุณอยู่ในความมืด มาและอ่านพระคำแห่งชีวิตของพระผู้เป็นเจ้า

“Under the bushel, or under the bed” means that the pride of men covers above the knowledge that the Lord has given to humans; this is because when one reads the Bible, they make their own understanding, then they claim this to be what God means but did not ask God for the meaning. Humans do not like to admit that their knowledge does not come from themselves but has been given by God. Humans want to be proud that they know all things but forget to acknowledge the One who gives them that knowledge from the beginning (meaning from when they are born). They go to a human school and think they are smart, but they forget who gives them the intelligence; this is like going and hiding under the bushel. You cannot hide about the One who gives you that knowledge; you must always glorify the One who gives you that knowledge. The world’s criticism should not make you hide and not admit who the real One is who gives you that knowledge.

“ใต้ถัง หรือใต้เตียง” ในที่นี้คือความหยิ่งของคนที่ปกคลุมเหนือความรู้ที่พระเจ้าให้แก่มนุษย์ นี่ก็เพราะเมื่อผู้ใดอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาทำความเข้าใจของพวกเขาเอง แล้วพวกเขาก็อ้างว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าหมายถึงแต่ไม่ได้ถามพระผู้เป็นเจ้าสำหรับความหมาย มนุษย์ไม่ชอบที่จะยอมรับนั้นว่าความรู้ของพวกเขาไม่ได้มาจากตนเองแต่ได้รับจากพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ต้องการมีความภูมิใจในนั้นว่าพวกเขาทำทุกอย่างแต่สิ่งที่จะยอมรับผู้ที่ให้แก่พวกเขาความรู้นั้นจากเริ่มต้น (หมายถึงจากเมื่อพวกเขาเกิดมา) พวกเขาไปโรงเรียนของมนุษย์และคิดว่าพวกเขาฉลาด แต่พวกเขาก็คิดว่าใครให้ความฉลาดนั้น สิ่งนี้เหมือนไปและซ่อนใต้ถัง คุณไม่สามารถปิดบังผู้ที่ให้คุณความรู้นั้น ตลอดเวลาคุณต้องบูชาผู้ซึ่งให้ความรู้ นั้น ไม่ใช่เพราะโลกจับผิดทำให้คุณไปซ่อนและไม่ยอมรับใครคือผู้แท้จริงที่ให้ความรู้ นั้นแก่คุณ

“And not that it might be put on the lampstand?” (Lamp put on a lampstand). This verse tells all believers clearly that if you call yourself a believer, and when people see you, they should see that you follow the Bible’s teachings. In Christian households, when you visit, have you seen the Bible in their house? The Bible is not to be hidden; if in your home, you can’t show people that you have the Bible as a guide, will you do it outside? In your own home, as the verse tells, don’t hide the Bible, but put it on a stand, so people will notice that you have the Bible, not just the sign that you are a believer, but people need to see the Bible; the cross they can see everywhere, but the Living Word they don’t see it. It must be made known that you have the Bible as your guide, not all the entertainment as your guide. The Bible is the Living Word, and living means alive; treat the Bible as the living Word, not just as a book; some Christians don’t do that; some even use their feet to push their Bible aside. Humans think of living as eating and drinking, but the Bible is a Living Word that lives in humans’ hearts. Are humans dead or alive? As long

as humans exist on earth, the Bible will always be the Living Word. Even on Judgment Day, we have the Lord Jesus Himself alive in the human body as well, and the Living Word still exists in Him, and He will be forever; that it explains why the Bible is the Living Word.

“และไม่เอาตั้งไว้บนที่ตั้ง?” (ตะเกียงที่ตั้งไว้บนที่ตั้ง) ในข้อนี้บอกผู้มีความเชื่อทุกคนชัดเจนว่าคุณเรียกตัวเองว่าผู้มีความเชื่อ และเมื่อผู้คนเห็นคุณ พวกเขาสมควรจะเห็นว่า คุณติดตามพระคำสอนของพระคัมภีร์ ในบ้านของคริสเตียน เมื่อคุณไปเยี่ยม คุณได้มองเห็นพระคัมภีร์ในบ้านของพวกเขา นั่น? พระคัมภีร์ไม่ใช่มีไว้เพื่อซ่อน ถ้าในบ้านของคุณเอง คุณไม่สามารถให้ผู้คนเห็นว่าคุณมีพระคัมภีร์ซ่อนไว้ แล้วเราจะทำอะไรได้ภายนอก? ในบ้านของคุณเอง ตั้งข้อนี้ได้บอก อย่าได้ซ่อนพระคัมภีร์ แต่วางไว้บนที่ตั้ง เพื่อผู้คนจะสังเกตเห็นได้ว่า คุณมีพระคัมภีร์ ไม่ใช่เพียงแค่สัญลักษณ์ว่าคุณเป็นพวกที่มีความเชื่อ แต่ผู้คนที่เห็นพระคัมภีร์ กางเขนพวกเขาสามารถเห็นในทุกที่ แต่พระคำสอนแห่งชีวิตพวกเขาไม่ได้เห็น มันต้องทำให้รู้ว่า คุณมีพระคัมภีร์เป็นเครื่องขึ้นแะของคุณ ไม่ใช่สิ่งแห่งความบันเทิงเป็นเครื่องขึ้นนำของคุณ พระคัมภีร์คือพระคำแห่งชีวิต และเลี้ยงชีวิตหมายถึงมีชีวิต เคารพพระคัมภีร์ตั้งพระคำเลี้ยงชีวิตไม่ใช่เพียงหนังสือ คนคริสเตียนบางคนไม่ทำเช่นนั้น บางคนใช้เท้าของพวกเขาผลักพระคัมภีร์ไปข้างๆ มนุษย์คิดว่ามีชีวิตคือกินและดื่ม แต่พระคัมภีร์คือคำแห่งชีวิตซึ่งอยู่ในหัวใจของมนุษย์ มนุษย์ตายหรือมีชีวิต? トラバドที่มีมนุษย์บนโลก พระคัมภีร์ตลอดเวลา เป็นพระคำแห่งชีวิต แม้ในวันพิพากษา เรามีพระเยซูเจ้าเองในร่างมนุษย์ด้วยกัน และพระคำแห่งชีวิตเองยังคงอยู่ในพระองค์ และพระองค์ดำรงอยู่เสมอตลอดไป นั่นคืออธิบายว่าทำไมพระคัมภีร์คือพระคำแห่งชีวิต

Part 2: (Mark 4:22-23). (For verse 22 see also Comments Matthew 10:26b). “For there is nothing hidden, except that it should be manifested.” For this portion of Scripture, we have two meaningful understandings.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:22-23) (สำหรับข้อ 22 ดูด้วยกันมองความเห็นในมัทธิว 10:26ข) “สำหรับในที่นี้ไม่มีส่วนปิดบัง ยกเว้นว่าควรเห็นได้ชัด” สำหรับในส่วนนี้ของพระคัมภีร์ เรามีสองลำดับความหมายที่จะอธิบาย

Understanding 1. “Nothing hidden.” This refers to the Word of the Lord; the Word of the Lord cannot be hidden. Also, the Word of the Lord cannot be changed. Humans tend to make the Word change to fit themselves, but that is blasphemy; you cannot change the Word to fit the human’s way of living. Whatever the Word says, you teach or do not interfere. If you teach and change the Word, you are the one who blasphemes, not those who do the wrong things, but the one who teaches. The Word of the Lord cannot be hidden, and the light of the world cannot be hidden; the light will shine out; you cannot put it under cover; the light will explode out.

ความเข้าใจ 1. “ไม่มีปิดบัง” นี้หมายถึงว่าพระคำคือเกราะป้องกัน ถ้าคุณใช้พระคำสอนปกปิดวิญญาณของคุณ ความมืดไม่สามารถชิงคุณไปได้ แต่เมื่อคุณไม่สนใจพระคำสอน ว่าบอกว่าจะอะไร คุณได้เปิดประตูให้ความมืดเข้ามา และพระเจ้าจะไม่สู้เพื่อคุณเพราะคุณเองเป็นผู้เปิดประตู นั่นคือทำไมคริสเตียนหลายคนทำบาปเพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ภายใต้เกราะเพื่อปกปิด พวกเขาออกไปและทำบาป ด้วยความรู้ว่าพวกเขาทำบาปต่อต้านพระเจ้าเป็นผู้เจ้า แต่สำหรับเหล่าบาปพวกนั้น พระเจ้าจะไม่ปกปิดคุณเพราะคุณได้ทำบาปโดยรู้ดี เมื่อคุณมีพระคำพูดแห่งชีวิต แทนที่จะใช้มัน คุณเอาไปเก็บไว้ และนี่เป็นเช่นเดียวกับได้เอาไปซ่อนไว้ พระคำสอนไม่สามารถซ่อนได้ ใช้พระคำสอน

Understanding 2. “Nothing hidden.” This refers to the Word as the shield. If you use the Word to shield your soul, the dark cannot snatch you. But when you ignore the Word, what it says, you have opened the door for the dark to come in, and the Lord won’t fight for you because you are the one who opened the door. That is why a lot of Christians are sinning because they think they are under the shield of protection. They go and sin, knowing that they sin against God, but for those sins, the Lord will not protect you because you sinned knowingly. When you have the Living Word, instead of using it, you put it away, and this comes in the same way as hidden; the Word cannot be hidden; use the Word.

ความเข้าใจที่ 2 “ไม่มีปิดบัง” นี้หมายถึงว่าพระคำคือเกราะป้องกัน ถ้าคุณใช้พระคำสอนปกปิดวิญญาณของคุณ ความมืดไม่สามารถชิงคุณไปได้ แต่เมื่อคุณไม่สนใจพระคำสอน ว่าบอกว่าจะอะไร คุณได้เปิดประตูให้ความมืดเข้ามา และพระเจ้าจะไม่สู้เพื่อคุณเพราะคุณเองเป็นผู้เปิดประตู นั่นคือทำไมคริสเตียนหลายคนทำบาปเพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ภายใต้เกราะเพื่อปกปิด พวกเขาออกไปและทำบาป ด้วยความรู้ว่าพวกเขาทำบาปต่อต้านพระเจ้าเป็นผู้เจ้า แต่สำหรับเหล่าบาปพวกนั้น พระเจ้าจะไม่ปกปิดคุณเพราะคุณได้ทำบาปโดยรู้ดี เมื่อคุณมีพระคำพูดแห่งชีวิต แทนที่จะใช้มัน คุณเอาไปเก็บไว้ และนี่เป็นเช่นเดียวกับได้เอาไปซ่อนไว้ พระคำสอนไม่สามารถซ่อนได้ ใช้พระคำสอน

“Neither was anything made hidden, but that it should come to light.” Now, this part of the verse refers to the Lord; only the Lord is the light, and you cannot make secret where the light is. The verse is clear on its own. When someone talks about the Word of God, they can’t interpret it in a different way, and the true meaning can be revealed only through the Holy Spirit. When someone interprets it in their own way, they try to cover the work of the Lord; however, only the Holy Spirit can interpret the true meaning of the Word of God. No person can claim that they got the knowledge of the Word of God on their own.

“ไม่ว่าอะไรที่ทำลับๆ แต่ต้องออกมาสู่แสงสว่าง” เวลาใน ส่วนนี้ของคำสอนนี้หมายถึงพระเจ้า มีแต่พระเจ้าเท่านั้นคือแสงสว่าง และคุณไม่สามารถทำเป็นความลับในที่ที่มีแสงสว่าง คำสอนนี้บอกชัดเจนในตัวเอง เมื่อบางคนพูดเกี่ยวกับพระคำของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาไม่สามารถตีความหมายในทางที่แตกต่างออกไป และความหมายที่แท้จริงสามารถเปิดเผยได้เพียงผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อบางคนตีความหมายในทางของพวกเขา พวกเขาพยายามครอบคลุมงานของพระเจ้า อย่างก็ตาม มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สามารถตีความหมายที่แท้จริงของพระคำของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีใครสามารถอ้างได้ว่าพวกเขาได้รับความรู้ของพระคำของพระผู้เป็นเจ้าจากพวกเขาเอง

²⁴ And **He** said to them, Take heed what you hear; with what measure you measure, it will be measured to you, and more will be added to you.

²⁴ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า จงตั้งใจฟังให้ดีในสิ่งที่ได้ยิน ด้วยทะเยอญาณอันใดที่เจ้าใช้ซึ่ง มันจะใช้ซึ่งเจ้า และมากจะมีเพิ่มให้แก่เจ้า

²⁵ For **who** has, to him will be given; and **who** has not, from him even that which he has will be taken away.

²⁵ สำหรับผู้ที่มิได้อยู่แล้ว เขาจะได้รับเพิ่มขึ้น และผู้ที่ไม่มี จากเขานั้นแม้ที่เขามีจะถูกเอาไปด้วย

Comments 4:24-25. See Matthew 7:2, Matthew 13:12 Comments, and Luke 6:38.

This parable in Mark 4:24-25 has similarities with other parables spoken by the Lord Jesus that are given in Matthew and Luke, but as given in Mark 4:24-25, it stands on its own.

ความเห็น 4:24-25 มองใน มัทธิว 7:2 มัทธิว 13:12 และความเห็นลูกา 6:38

คำอุปมาในมาระโก 4:24-25 ได้มีความคล้ายกับคำอุปมาอื่นที่ได้บอกโดยพระเยซูเจ้าที่ได้อธิบายให้ในมัทธิวและลูกา แต่ที่ได้ในมาระโก 4:24-25 มันยืนด้วยตัวมันเอง

Parable Analysis Mark 4:24-25

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:24-25

Part 1: (Mark 4:24). “Take heed what you hear.” This is a warning when you listen to things about the Bible, not only from preachers but also from persons claiming they have high knowledge about the Bible related to the original text and its languages. Bible’s original text knowledge only a few people know it. Watch out; they come with proof of trying to change things in the Bible; that is why you must use your inner eyes as well as the Lord speaks directly to your heart; use the feeling as well, not just knowledge; compare what will come out from these people and what you have inside your heart from the Lord, and you will know the difference between them. You, as a person, listen to who is telling you things and watch out for the purpose of telling. If you are hearing someone telling you things, listen by the spiritual eyes (which refers to a gift the Lord gives), not just the ears. The spiritual eyes see things that the ear needs to know, and they will support each other. Remember, we commented about changing the true Bible translation: See Comments Matthew 24:4-5.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:24) “จงตั้งใจฟังให้ดี” นี่คือการเตือนเมื่อคุณได้ยินบางอย่างเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ไม่ใช่เพียงจากผู้สอนศาสนาแต่ด้วยกันจากผู้ที่ยังอ้างว่าพวกเขามีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาษาในฉบับเดิมและภาษาตัวเอง พระคัมภีร์ภาษาในฉบับเดิมความจริงมีเพียงคนส่วนน้อยที่รู้มัน ระวัง พวกเขาจะมาด้วยสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อพยายามเปลี่ยนบางสิ่งในพระคัมภีร์ นั่นคือทำไมคุณต้องใส่ใจตามภายในของคุณด้วยเช่นกันพระเจ้าพูดโดยตรงต่อใจของคุณ ใช้ความรู้สึกด้วยเช่นกัน ไม่เพียงแต่ความรู้ เปรียบเทียบสิ่งจะมาจากคนพวกนี้และสิ่งที่เรามีอยู่ภายในใจจากพระเจ้า และคุณจะรู้ความแตกต่างระหว่างกันและกัน คุณ เป็นคน ผู้ฟังซึ่งคนจะบอกคุณบางสิ่งและระวังจุดประสงค์ของการบอก ถ้าคุณได้ยินบางคนพยายามบอกเราบางสิ่ง ฟังโดยวิญญาณของตา (หมายถึงของขวัญที่พระเจ้าให้) ไม่ใช่เพียงแต่หู วิญญาณของตามองเห็นสิ่งที่หูอยากจะรู้ และพวกเขาจะช่วยกันและกัน จำไว้ เราได้บอกเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการแปลพระคัมภีร์ฉบับแท้จริง มองความเห็นในมัทธิว24:4-5

“With what measure you measure, it will be measured to you.” This measure is talking about the fake bible translation that will come out. If we believe it is fake, we must be able to support our words with the true Bible; however, if we cannot find support to debate against it, we better be quiet. That is the measure to be used, the true Bible, and that must be used. When we use the true Bible to measure the fake bible, the Lord will use the true Bible to measure our heart’s deed as well; that is the measure used, the same one.

“And more will be added to you.” Now, it is talking about understanding. When you notice a fake bible and can support that idea (that is fake) with the true Bible, the understanding of how to do it will be given more to you if you notice that. If you do not notice, the Lord will not give you an understanding of how to use the true Bible to fight against the fake one. If the Lord does not give you instructions on how to use the true Bible and how to fight

against fake ones, you will not be able to point out and tell that they are not true. The Lord will give this knowledge to fight against the fake bibles only to select ones.

"ด้วยพระนามอันใดที่เจ้าใช้ซ้ง มันจะใช้ซ้งเจ้า" พระนามที่พูดถึงในที่นี้คือพูดถึงเกี่ยวกับคำแปลพระคัมภีร์ฉบับปลอมมันที่จะออกมา ถ้าเขาเชื่อว่ามันเป็นของปลอม เราต้องสามารถสนับสนุนให้มีการถกเถียงคัดค้านมัน เราควรจะเจียดคิดว่า นั่นคือพระนามที่จะใช้ พระคัมภีร์ที่แท้จริง และนั่นต้องใช้เมื่อเราใช้พระคัมภีร์แท้จริงเพื่อตรวจสอบคัมภีร์ปลอม พระเจ้าจะใช้พระคัมภีร์ที่แท้จริงเพื่อตรวจสอบการกระทำแห่งใจของเราด้วยเช่นกัน นั่นคือมาตรการที่ใช้ อันเดียวกัน

"และจะมีให้มากแก่เจ้า" ในที่นี้ มันพูดถึงเกี่ยวกับความเข้าใจ เมื่อคุณสังเกตเห็นคัมภีร์ปลอมและสามารถสนับสนุนคำพูดนั้น (ว่าเป็นของปลอม) ด้วยพระคัมภีร์ที่แท้จริง ความเข้าใจว่าจะทำอย่างไรกับมันจะเพิ่มมากขึ้นสำหรับคุณถ้าคุณนั้นสังเกตเห็น ถ้าเขาสังเกตเห็น พระเจ้าจะไม่ให้ความเข้าใจวิธีที่จะใช้พระคัมภีร์ที่แท้จริงผู้คัมภีร์ปลอม ถ้าพระเจ้าจะไม่ให้คุณเพื่อให้รู้ว่าจะใช้พระคัมภีร์ที่แท้จริงอย่างไรและวิธีที่จะต่อต้านของปลอม คุณจะไม่สามารถชี้และบอกนั้นว่าพวกเขาไม่จริง พระเจ้าจะให้ความรู้ที่ผู้คัมภีร์ปลอมต่อผู้ที่ถูกเลือกเท่านั้น

Part 2: (Mark 4:25). Verses 24 and 25 link together with believing in the Bible. If people believe in the Word of God, this verse will come out alive and make understanding (be true), and to what you have, more will be added. But for those who do not understand and find a human way and believe this way to be right, what they have in the beginning to think about will be taken away. Specifically, if you base your theories on the human way, not on God, they don't last; people come up with new theories all the time, and the old ones become obsolete. Verse 25 tells many things; when people read this verse, they should think about what the Bible is teaching and not read the Bible just to kill time. For every word in the Bible, you need to keep in prayer to get understanding; even for simple sentences, nothing that the Lord gives will be simple until it does not need help from the Lord for understanding; that is why the Bible is called the Living Word. Verse 25 is put here to support and tell us to make sure that we meditate and pray to the Lord for the understanding of verse 24.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:25) ในข้อ 24 และ 25 เชื่อมโยงกันด้วยความเชื่อในพระคัมภีร์ ถ้าผู้คนที่เชื่อในพระคำสอนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของชีวิตออกมาและทำให้เข้าใจ (เป็นความจริง) และเพื่ออะไรที่คุณมี จะได้เพิ่มขึ้น แต่สำหรับพวกที่ไม่เข้าใจและมองหาวิธีการของมนุษย์และเชื่อว่าวิธีนี้ถูกต้อง อะไรที่พวกเขาคิดว่ามีในเบื้องต้นจะถูกเอาไป โดยเฉพาะ ถ้าคุณใช้กฎของมนุษย์ ไม่ใช่ของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาจะไม่ได้อยู่ คนมาด้วยกฎใหม่ๆ ตลอดเวลา และอันเก่ากลายเป็นล้าหลัง ในข้อ 25 บอกหลายอย่าง เมื่อคนอ่านในข้อนี้ พวกเขาควรจะคิดเกี่ยวกับว่าพระคัมภีร์สอนถึงเรื่องอะไร ไม่ใช่อ่านพระคัมภีร์เพื่อฆ่าเวลา สำหรับทุกคำในพระคัมภีร์ คุณต้องสวดภาวนาเพื่อทำความเข้าใจ แม้ประโยคธรรมดา ไม่มีอะไรที่พระเจ้าให้จะเป็นเพียงธรรมดาจนกระทั่งไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อเข้าใจ นั่นคือทำไมพระคัมภีร์จึงเรียกว่าพระคำแห่งชีวิต ในข้อที่ 25 นี้สนับสนุนและบอกเราให้มั่นใจเพื่อฝึกอบรมเราสวดภาวนาต่อพระเจ้าเพื่อให้มีความเข้าใจในข้อ 24

²⁶ And **He** said, **Thus** is the kingdom of **God**: as a man should **throw** seed upon the **ground**,

²⁶ และ **พระองค์** ได้พูดว่า ดังนั้นอาณาจักรของ **พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ** เปรียบเหมือนชายที่หว่านเมล็ดพืชบนดิน

²⁷ and should sleep and rise night and day, and the seed should spring up and grow; he **knows** not how.

²⁷ และตื่นขึ้นกลางคืนและกลางวัน และเมล็ดพืชงอกและโตขึ้น เขาไม่รู้ว่าเป็นได้อย่างไร

²⁸ The earth **bears** fruit of **itself**; first a blade, then an ear, then full grain in the ear.

²⁸ โลกให้พืชออกผลของมัน เริ่มจากออกรวง แล้วเป็นฝัก แล้วผลเต็มในฝัก

²⁹ **Then** when the fruit is ripe, **straightaway**, he **puts out** the sickle, for the harvest has come.

²⁹ แล้วเมื่อผลสุกแก่ ในทันใด เขาเก็บเข้าในยุ้ง เพราะฤดูเกี่ยวได้มาถึง

Comments 4:26-29. See also Comments Matthew 13:24-30.

This parable in Mark 4:26-29 has similarities with another parable spoken by the Lord Jesus and given in Matthew 13:24-30, but as given in Mark 4:26-29, it stands on its own.

ความเห็น 4:26-29 มองความเห็นในมัทธิว 13:24-30

คำอุปมาในมาระโก 4:26-29 ได้มีความคล้ายกับคำอุปมาอื่นที่ได้บอกโดยพระเยซูเจ้าที่ได้ให้ในมัทธิว 13:24-30 แต่ที่ให้ในมาระโก 4:26-29 ยืนในตนเอง

Parable Analysis Mark 4:26-29

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:26-29

Part 1: (Mark 4:26). **Q:** What does it mean when the Lord says, “Thus is the kingdom of God,” and He gives a parable?

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:26) **คำถาม:** หมายถึงอะไรเมื่อพระเจ้าพูดว่า “อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” และพระองค์ให้คำอุปมา?

A: Because the kingdom of God cannot be explained in human words (no language on earth can describe the meaning of the kingdom of God), the Lord gives parables to describe the true meaning of the kingdom. That is why there are many parables. Because of the limitation of the language, one parable describes in a way for the humans, and another parable will help out; all parables will help each other for humans to understand.

“As a man should throw seed upon the ground.” Here, the kingdom of God is compared with the action of a man throwing seeds upon the ground.

คำตอบ: เพราะอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถอธิบายได้ในภาษาของมนุษย์ (ไม่มีภาษาใดในโลกที่สามารถอธิบายความหมายของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า) พระเจ้าให้คำอุปมาอธิบายเพื่ออธิบายความหมายที่แท้จริงของอาณาจักร นั่นคือทำไมจึงมีคำอุปมาหลายอย่าง เพราะความจำกัดของภาษา คำอุปมาหนึ่งอธิบายในอย่างหนึ่งที่มนุษย์รู้ และคำอุปมาอื่นจะช่วยเหลือ คำอุปมาทั้งหมดจะช่วยเหลือกันและกันเพื่อให้มนุษย์เข้าใจ “เหมือนดังชายผู้ซึ่งหว่านเมล็ดพืชบนดิน” ในที่นี้ อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเปรียบเทียบกับกิริยาของชายที่โยนเมล็ดพืชลงบนดิน

“A man” refers to the servants of the Lord, including the prophets and those special ones the Lord has called for a certain job; “seed” refers to the Word of God; “upon the ground” relates to a specific area where the servant gets the order of where to go.

“ชายผู้ซึ่ง” ในที่นี้คือผู้รับใช้ของพระเจ้า รวมทั้งผู้พยากรณ์เช่นกันและรวมทั้งพวกที่มีหน้าที่พิเศษที่พระเจ้าเรียกเพื่อทำงานบางอย่าง “เมล็ดพืช” ในที่นี้คือคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า “บนดิน” เกี่ยวโดยเฉพาะถึงในที่ที่เหล่าผู้รับใช้ได้รับสั่งให้ไป

This verse shows that the Lord Jesus throws the seed upon the earth through His servants. The seed is the Word of the Lord in the Bible, which the Lord gives to the earth; everywhere on earth, people have the Bible, but not everywhere people use the Word from the Bible. In the past, they did not have the Bible but still had mouths to talk. The Bible tells us in many places to teach our children the deeds of the Lord, so they know and remember. We all have the duty to tell our children about the Lord and teach them the value of the Bible; all children should know the meaning. If we teach them to respect the Word of God, the Word itself will grow root in them. If the children treat the Bible just as a storybook, the root of faith will not grow deep; they will have some root but not deep in the heart; that is for the spiritual world as well; if the root is not deep, when they go in the spiritual world, they don’t understand as well; it is important to teach them.

ในที่นี่ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าได้หว่านเมล็ดพืชบนโลกโดยผู้รับใช้ของพระองค์ เมล็ดพืชนั้นคือพระคำสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์เอง ซึ่งพระเจ้าได้ให้ต่อโลก ทุกที่ในโลก คนมีพระคัมภีร์ แต่ไม่ใช่ทุกที่ที่คนใช้พระคำสอนในพระคัมภีร์ ในอดีต พวกเขาไม่มีพระคัมภีร์แต่ยังคงมีปากที่จะพูด ในพระคัมภีร์หลายที่ได้บอกให้สอนลูกหลานให้รู้จักการกระทำของพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจะรู้และจำ เรามีหน้าที่สอนลูกของเราเกี่ยวกับพระเจ้าและสอนพวกเขาให้รู้จักคุณค่าของพระคัมภีร์ เด็กๆทุกคนควรรู้ความหมาย ถ้าเราสอนพวกเขาให้มีความเคารพต่อพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า พระคำสอนเองจะมีรากในพวกเขา ถ้าเด็กๆคิดว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงหนังสือบอกเรื่อง รากจะไม่เติบโตลงลึก พวกเขาจะมีบางรากแต่ไม่ลึกในใจ นั่นสำหรับโลกแห่งวิญญาณเช่นเดียวกัน ถ้าหากรากไม่ลึก เมื่อพวกเขาไปยังโลกแห่งวิญญาณ พวกเขาจะไม่มีความเข้าใจเช่นเดียวกัน มันเป็นสิ่งสำคัญที่สอนพวกเขา

Part 2: (Mark 4:27). “And should sleep and rise night and day ... he knows not how.” The servant, after he does the job does not stay to watch out how the job turns out to be, he departs and goes somewhere else. The job that the servant does has no one’s guidance; the words spring out by themselves from the sowing of the servant’s job. The servant does not know how the job turns out to be, where it grows, and where it doesn’t; it is the Lord’s duty to make the seed grow. After the servant sows, the persons have the Bible to guide them, but not the servant to stay around to give guidance. The guidance is in the Bible; that is why the Bible tells you to meditate on the Word of God.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:27) “และนอนหลับและตื่นขึ้นกลางคืนและกลางวัน ... เขาไม่รู้ว่าเป็นได้อย่างไร” ผู้รับใช้ หลังจากพวกเขาทำงานไม่ได้อยู่เฝ้า เพื่อให้รู้ว่าจะงานที่ทำงานเป็นอย่างไร เขาจากไปและไปที่อื่น งานนั้นที่ผู้รับใช้ได้ทำ ไม่มีใครดูแล พระคำสอนเติบโตโดยตนเองจากการปลูกของงานของผู้รับใช้ ผู้รับใช้เองไม่รู้ว่าจะงานเป็นอย่างไร ที่โตเติบโตและที่โตไม่เติบโต มันเป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่ทำให้เติบโต หลังจากผู้รับใช้ได้หว่าน ผู้รับใช้พระคัมภีร์เพื่อแนะนำพวกเขา แต่ไม่ใช่ผู้รับใช้ที่อยู่เพื่อทำให้คำแนะนำ คำแนะนำอยู่ในพระคัมภีร์ นั่นคือทำไมพระคัมภีร์จะบอกคุณให้ฝึกหัดตามพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า

Part 3: (Mark 4:28). “The earth bears fruit of itself.” In this portion, it means that the persons that the servant has sown, because they did not stay idle what has been sown in them, will start to work, and those will produce the fruit of faith. The faith of persons will grow as they meditate upon what has been given.

“First a blade”: this happens after faith is grown and they start to produce by going out and telling what they understand; “then an ear”: now is a time of waiting until the faith is fully grown to fill the ear; “then full grain in the ear”: now it is the result of what comes after fully grown, good ear or withered ear; the result it is upon feeding from the inner meditation to feed the ear. In a person, faith has a difficult time growing because of so many things around, and lack of meditation makes the ear not grow well; meditation on the Word of God is important for the ear to be fully grown.

ส่วนที่3: (มาระโก 4:28) “โลกให้ผลของตนเอง” ในส่วนนี้เอง มันหมายถึงผู้รับใช้ที่ผู้รับใช้ได้หว่านเมล็ด เพราะพวกเขาไม่ได้อยู่นิ่งอะไรได้หว่านในตัวของพวกเขา จะเริ่มทำงาน และพวกนั้นจะได้ผลของความศรัทธา ความศรัทธาของผู้รับใช้จะเจริญเติบโตเมื่อผู้รับใช้ฝึกหัดตามพระคำสอนที่ได้รับ

“ใบมีดใบแรก” สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ความเชื่อได้เติบโตและพวกเขาได้เริ่มสร้างผลโดยออกไปและบอกสิ่งที่ตนเข้าใจ “แล้วออกรวง” ขณะนี้เป็นเวลาของการรอคอยจนกระทั่งความศรัทธาเต็มในวง “แล้วเมล็ดเต็มรวง” นี่คือน้ำที่ตามมาจากเต็มรวง รวงที่ดีหรือเหี่ยวแห้ง ผลมันขึ้นอยู่กับการให้อาหารจากการฝึกหัดภายในเพื่อให้แก่รวง ในคน ความศรัทธามีความยากลำบากที่จะเจริญเติบโตเพราะหลายสิ่งหลายอย่างรอบๆตัว และขาดการฝึกหัดทำให้รวงไม่เจริญเติบโตดี การฝึกหัดในพระคำสอนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับรวงจะเจริญเติบโตเต็มที่

Part 4: (Mark 4:29). “Then when the fruit is ripe.” In this portion, remember one thing: who is the one who planned the way how it should be when the fruit has grown to be ready? The fruit is the gift of the Holy Spirit; everybody has a different gift. When the fruit is ripe, the person who received the gift learns and accepts and knows that it is not by themselves they have it, but because of the mercy of the Lord, they have that gift.

ส่วนที่4: (มาระโก 4:29) “แล้วเมื่อผลสุกแก่” ในส่วนข้อนี้เอง จำไว้อย่างหนึ่งคือ ใครที่วางแผนไว้ว่าผลมันควรจะเป็นอย่างไร เมื่อผลเติบโตและสุก? ผลคือของขวัญแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกคนมีแต่แตกต่างของขวัญกันไป เมื่อผลสุก คนที่ได้รับของขวัญที่จะเรียนและยอมรับและรู้ว่ามันไม่ใช่โดยตัวพวกเขาเองที่มี แต่เพราะความเมตตาของพระเจ้า พวกเขาจึงมีของขวัญนั้น

“Straightaway, he puts out the sickle.” He, in this section, refers to the person who receives. Pay attention to the words “puts out”; when the Lord has given you something, take it and treasure it; the gift is not for being treated as unimportant. Some gifts may be some small thing, even small, but it is not in the eyes of the Lord that is small; only the human eyes think that it is small. Small gifts the Lord gives, but they always have a purpose to use for glorifying the Lord, not for making themselves important, but to give importance to the Lord is the purpose of that gift. Some think that they deserve it; they do not deserve it, but by the mercy of the Lord, they have received that gift. Don’t be proud of yourself; the Lord gives, but the Lord also can take away the gift; therefore, be thankful and use them in the way the Lord intends for you to use those gifts.

“ในทันที เขาออกไปเก็บเกี่ยว” เขา ในส่วนนี้ หมายถึงผู้ที่ได้รับ ให้ความสนใจกับคำ “ไปเก็บเกี่ยว” เมื่อพระเจ้าได้ให้บางสิ่งแก่คุณ รับและถนอมมันไว้ของขวัญไม่ใช่สิ่งที่ควรจะคิดได้ว่าไม่สำคัญ ของขวัญบางสิ่งอาจจะเล็กน้อย แม้ว่าเล็กน้อย แต่ไม่ใช่ในสายตาของพระเจ้านั้นว่ามันเล็ก มีแต่ตาของมนุษย์ที่คิดว่าเล็กน้อย ของขวัญเล็กน้อยที่พระเจ้าให้ แต่ตลอดเวลาที่มีพระประสงค์ให้ใช้เพื่อบูชาพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อให้พวกเขาเองเป็นคนสำคัญ แต่ให้ความสำคัญต่อพระเจ้านั้นคือจุดประสงค์ของขวัญนั้น บางคนนั้นคิดว่าตนสมควรที่จะได้รับมัน พวกเขาไม่สมควรที่จะได้รับมัน แต่โดยพระเมตตาของพระเจ้า พวกเขาได้รับของขวัญนั้น อย่าหลงตัวเอง พระเจ้าได้ให้ แต่ด้วยกันพระเจ้าก็สามารถจะเอาของขวัญไปได้เช่นกัน ดังนั้น จงขอบพระคุณและใช้พวกเขาในทางที่พระเจ้ามีความประสงค์สำหรับที่จะได้รับคุณให้ใช้ของขวัญพวกนั้น

“Because the harvest has come.” The harvest in this place refers to the time when the person who receives the gift understands the purpose of that gift; not only understands but is willing to use it according to the Lord’s will, not their own will. Watch out; many misuse the gifts of the Holy Spirit.

[To remember the person who gives, because this is talking about the gift, the common man cannot give you the gift; the servant of the Lord brings the gift and gives it.]

“เพราะว่าถึงฤดูเกี่ยว” ฤดูเกี่ยวในที่นี้คือเวลาที่คนที่ได้รับของขวัญเข้าใจจุดประสงค์ของของขวัญนั้น ไม่ใช่เพียงเข้าใจแต่ต้องการที่จะใช้ตามพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ของตนเอง ระวัง หลายคนได้ใช้ของขวัญไม่ถูกต้อง ระวัง

[จำผู้ให้ เพราะที่นี้พูดถึงของขวัญ ที่คนธรรมดาไม่สามารถให้คุณของขวัญนี้ ผู้รับใช้ของพระเจ้านำของขวัญมาและให้มัน]

³⁰ And **He** said, How shall we liken the kingdom of **God**? Or in what parable shall we set it into view?

³⁰ และ **พระองค์** ได้พูดว่า จะบอกว่าอาณาจักรของ **พระผู้เป็นเจ้า** เปรียบเหมือนสิ่งใด? หรือคำอุปมาใดที่จะทำให้เราเห็นมันได้?

³¹ **As to** a grain of mustard, which, when it has been sown upon the **ground**, is **smallest of all** the seeds **which** are upon the earth,

³¹ มันเหมือนเมล็ดพันธุ์ผักกาด ซึ่ง เมื่อหว่านมันลงบนดิน เล็กกว่าเมล็ดทั้งหลายซึ่งอยู่บนโลก

³² **and** when it **has been sown**, it **grows up**, and **becomes** greater than all the **garden plants**, and **makes** great branches, so that the birds of the heaven **are able to perch** under the shadow of it.

³² และว่าเมื่อปลูกมันลง มันเติบโต และกลายเป็นใหญ่กว่าพืชในสวน และออกกิ่งก้านมาก ดังนั้นนกในสวรรค์สามารถมาอาศัยอยู่ใต้กิ่งของมัน

Comments 4:30-32. See also Matthew 13:31-32 Comments and Luke 13:18-19.

This parable in Mark 4:31-32 is the same as the parables given in Matthew 13:31-32 and Luke 13:18-19, but it is spoken at a different time and to a different group of people.

ความเห็น 4:30-32 ด้วยกันมองในมัทธิว 13:31-32ความเห็นและลูกา 13:18-19

คำอุปมาในมาระโก 4:31-32นี้ เช่นเดียวกับคำอุปมาที่ให้ในมัทธิว 13:31-32 และลูกา 13:18-19 แต่มันได้พูดในเวลาที่แตกต่างกันและกลุ่มคนที่ต่างกัน

Parable Analysis Mark 4:31-32

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:31-32

Part 1: (Mark 4:30-31). The kingdom of God is “as to a grain of mustard, which, when it has been sown upon the ground ...” In this verse, there is also meaning linked to the spiritual world. The mustard seed, when it is sown down, is small; think of one seed; how many seeds will that seed make? The same is true of the Holy Word, a small book and many people can read and meditate on the Word, and faith will never stop growing in every person who reads and meditates.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:30-31) อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า “เหมือนกับเมล็ดพันธุ์ผักกาด ซึ่ง เมื่อมันหว่านลงบนดิน...” ในคำเขียนนี้เอง ด้วยกันมีความหมายเกี่ยวพันถึงโลกแห่งจิตวิญญาณ เมล็ดพันธุ์ผักกาด เมื่อหว่านมันลงบนดิน มันเล็ก คิดถึงเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง จะมีเมล็ดพืชเท่าไรที่เมล็ดนี้จะให้? เป็นเช่นเดียวกันกับความจริงแห่งพระคำสอนบริสุทธิ์ หนังสือเล่มเล็กๆและมีหลายคนที่ย่านและฝึกหัดพระคำสอน และความศรัทธาจะไม่หยุดเติบโตในทุกคนที่อ่านและฝึกหัด

“... is smallest of all the seeds which are upon the earth.” All need to learn, when reading the Bible, to meditate on the Word and not use worldly things to compare with spiritual things; they walk in parallel with each other. Here, for example, do not think about the fact that the mustard seed may not be the smallest seed ever. Within the whole earth, what seed will the Lord use which can multiply fast? In this place, the meaning of the parable relates to growing the plant; the mustard plant is easy to grow fast and efficiently, spreading like wildfire. It is the same with the Bible; give one Bible to one country of the earth and see that it will spread as wildfire in that country, affecting every soul.

“...เล็กกว่าเมล็ดทั้งหลายซึ่งอยู่บนโลก” ทั้งหมดต้องเรียนรู้ เมื่ออ่านพระคัมภีร์ ฝึกหัดในพระคำสอนและอย่าใช้สิ่งของโลกเปรียบเทียบกับสิ่งของทางวิญญาณโลก พวกเขาเดินขนานต่อกันและกัน ในที่นี้ ตัวอย่างเช่น อย่าไปคิดว่าเมล็ดพันธุ์ผักกาดนี้อาจจะไม่เล็กที่สุด ในทั้งโลก พระเจ้าจะใช้เมล็ดพืชชนิดใดซึ่งสามารถให้ผลเร็ว? ในที่นี้เอง ความหมายของคำอุปมานี้เกี่ยวกับการปลูกพืช เมล็ดพันธุ์ผักกาดนี้ง่ายที่จะปลูกรวดเร็วและได้ผล เติบโตเหมือนไฟป่า มันเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ ให้พระคัมภีร์ต่อชาติหนึ่งในโลกและจะเห็นว่ามันจะกระจายเหมือนไฟป่าในประเทศนั้น มีผลกระทบต่อกทุกวิญญาณ

Part 2: (Mark 4:32). “and when it has been sown, ... under the shadow of it.” Look at the words “garden plants.” Garden plants refer to many faiths on earth; they all are plants on earth, but the mustard plant that the Lord has picked grows bigger than them, making branches that even the birds of the air come to get the benefit of. The other garden plants are small and tiny; the birds of the air can’t make nests, which is why the Lord picked out the mustard plant for this parable. For us, as Christians, be likewise, look at the mustard plant; from a small seed, it grows and makes branches so the birds can nest. All believers should think about that and spread out their hands. Whoever comes and asks for help, do not deny it if you can help, but if you can’t, the Lord will provide another way.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:32) “และเมื่อหว่านมัน ... อยู่นี้ใต้กิ่งของมัน” มองคำว่า “พืชในสวน” พืชในสวนในที่นี้หมายถึงความศรัทธาหลายชนิดบนโลก พวกเขาเป็นเหมือนพืชบนโลก แต่เมล็ดพันธุ์ผักกาดนั้นที่พระเจ้าเลือกโตใหญ่มากกว่าพวกเขา ทำกิ่งก้านมันกในอากาศมารับผลประโยชน์ พืชอื่นในสวนมีมีขนาดเล็กและจืดจาง นกในอากาศไม่สามารถทำรังได้ ซึ่งนั่นคือทำไมพระเจ้าได้เลือกเมล็ดพันธุ์ผักกาดสำหรับคำอุปมานี้ สำหรับเราคริสเตียน

เป็นเช่นเดียวกัน มองต้นผักกาด จากเมล็ดเล็ก มันเติบโตและมีกิ่งก้านจนนกในอากาศสามารถทำรังได้ ผู้มีความเชื่อทุกคนควรคิดถึงสิ่งนี้และ
กางแขนของพวกเขาออกไป ใครก็ตามที่มาและขอความช่วยเหลือ อย่าได้ปฏิเสธหากคุณสามารถช่วยได้ แต่ถ้าคุณไม่สามารถ พระเจ้าจะช่วยในทาง
อื่น

“The birds of the heaven” here refers to all human beings.

“นกของสวรรค์” ในที่นี้คือมนุษย์ทุกคน

“Can lodge under the shadow thereof.” When the persons under the Lord’s protection spread out their hands to help someone, the Lord will also stretch out His hand and go along with that help.

“สามารถทำรังได้รึเปล่า” เมื่อผู้นั้นที่อยู่ภายใต้การคุ้มกันของพระเจ้ายื่นมือของเขาออกเพื่อช่วยผู้ใด ครัยกันพระเจ้าก็จะยื่นมือของพระองค์และ
ไปด้วยเพื่อช่วยผู้นั้น

³³ And with many such parables **He spoke** the word to them, as they were able to hear;

³³ และด้วยคำอุปมาหลายอย่าง **พระองค์** ได้พูดต่อพวกเขา ตามที่พวกเขาสามารถฟังได้

³⁴ and without a parable **He did not speak** to them; but privately to **His** own disciples **He explained** all things.

³⁴ และนอกจากคำอุปมาแล้ว **พระองค์** ไม่ได้พูดกับพวกเขา แต่เป็นการส่วนตัวกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** แล้ว **พระองค์** ได้อธิบายต่อพวกเขาทุก
สิ่ง

Comments 4:33-34. Q: Why did the Lord Jesus explain the parables to His disciples privately and didn’t explain them to the people? **A:** The verse says, “as they were able to hear,” but not everyone’s ear was open to hear. Thousands and thousands of people around, but how many in the thousands were able to hear? Many came with an ear that was closed; as the Bible tells, in many places, you have an ear but do not hear. People took the voice of the Lord as a wind passing by the ear, with no meaning; however, for His disciples, not just the ear was open, but the heart of the soul has been open; many places in the Bible tell who has ears let them hear.

ความเห็น 4:33-34 คำถาม: ทำไมพระเยซูเจ้าอธิบายคำอุปมาเป็นส่วนตัวต่อเหล่าสาวกและไม่อธิบายต่อฝูงชน? **คำตอบ:** ในข้อนี้ได้บอก
ตามที่เขาสามารถจะฟังได้” แต่ไม่ใช่หูของทุกคนจะเปิดเพื่อฟัง คนเป็นพันๆรอบๆ แต่มีกี่คนในพันๆที่สามารถได้ยิน? หลายคนได้มาด้วยหูที่ปิด
เหมือนที่พระคัมภีร์ได้บอก ในหลายที่ คุณมีหูแต่ไม่ได้ยิน ผู้คนถือเสียงของพระเจ้าเสมือนว่าเป็นลมพาไปยังหู ไม่มีความหมาย อยากรู้ก็ตาม สำหรับ
เหล่าสาวกของพระองค์ ไม่เพียงแต่หูที่เปิด แต่ใจของวิญญาณได้เปิดด้วย มีหลายที่ในพระคัมภีร์ได้บอกใครมีหูปล่อยให้เขาฟัง

³⁵ And on that day, evening having come, **He says** to them, Let us pass over to the other side.

³⁵ และในวันนั้น เมื่อตกเย็น **พระองค์** พูดกับพวกเขา ให้พวกเราไปยังอีกฝั่งหนึ่ง

³⁶ And having dismissed the multitude, they take **Him** with them, even as **He** was, in the boat. And other boats were with **Him**.

³⁶ และได้ทิ้งฝูงชน พวกเขาพา **พระองค์** ไปกับพวกเขา อย่างที่ **พระองค์** ได้เป็น ในเรือ และมีเรืออื่นอีกหลายลำไปด้วยกันกับ **พระองค์**

³⁷ And **comes** a great storm of wind, and the waves beat into the boat, so that the boat **is** now filling.

³⁷ และมีลมพายุแรงพัด และคลื่นตีเรือ อย่างมากดังนั้นจนเรือเต็มไปด้วยน้ำ

³⁸ And **He** was in the stern, asleep on the cushion; and they awaken **Him**, and say to **Him, Teacher, is it not a concern** to **Thee** that we perish?

³⁸ และ **พระองค์** อยู่ท้ายเรือ นอนหลับบนหมอน และพวกเขาได้มาปลุก **พระองค์** และพูดกับ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์** ไม่สนใจบ้างหรือ
พระองค์ท่าน นั้นว่าพวกเราพินาศแล้ว?

³⁹ And **He** awoke, rebuked the wind, and said to the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.

³⁹ และ **พระองค์** ได้ตื่นขึ้น ได้ดุลม และได้พูดต่อทะเลว่า จงสงบ หยุดเสียบ และลมได้หยุด และที่นั่นได้มีความสงบมาก

⁴⁰ And **He** said to them, Why are you fearful? Have you not yet faith?

⁴⁰ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า ทำไมเจ้าจึงมีแต่ความกลัว? พวกเจ้ายังไม่มีความเชื่ออีกหรือ?

41 And they were terrified with great fear, and said one to another, Who then is this, that even the wind and the sea obey Him?

41 และพวกเขาได้มีความกลัวอย่างมาก และพูดต่อกันและกัน ท่านผู้นี้เป็นใคร แม้แต่ลมและทะเลยังเชื่อฟัง **พระองค์?**

Comments 4:35-41. See also Comments Matthew 8:23-27 and Comments Luke 8:22-25.

The events described in Mark 4:35-41, Matthew 8:23-27, and Luke 8:22-25 are the same but different ways of presenting. Combining the words from all three Gospels, we can get a more complete picture of the storm situation and what the Lord Jesus did on that day. The way of presentation in these three Gospels (Matthew, Mark, and Luke) is given from different eyes of a person, but all present the same event. Pay attention to the way each Gospel addresses the Lord Jesus. The way to address the Lord makes the presentation different in each Gospel; this characteristic, accordingly, is not only in this Bible paragraph but also throughout the entire Gospel.

ความเห็น 4:35-41: ดว้ยกันมองความเห็นในมัทธิว 8:23-27 และความเห็นลูกา 8:22-25

เหตุการณ์ที่ได้พูดถึงในมาระโก 4:35-41 มัทธิว 8:23-27 และลูกา 8:22-25 เป็นสิ่งเดียวกันแต่แตกต่างในการเสนอ ผสมเหตุการณ์จากพระหนังสือทั้งสามเล่ม เราสามารถได้รูปภาพที่สมบูรณ์ของเหตุการณ์ของลมพายุและอะไรที่พระเยซูเจ้าได้ทำในวันนั้น การเสนอในพระหนังสือทั้งสามเล่ม (มัทธิว มาระโกและลูกา) ได้ให้จากแตกต่างของตาคนที่มอง แต่ทั้งหมดเป็นเหตุการณ์เดียวกัน ให้ความสนใจต่อวิธีที่พระหนังสือแต่ละเล่มกล่าวถึงพระเยซูเจ้า วิธีที่กล่าวถึงพระเจ้าทำให้มีการเสนอที่แตกต่างกันในพระหนังสือแต่ละเล่ม ลักษณะนี้ โดยเฉพาะ ไม่ใช่เพียงบทในพระคัมภีร์ที่แต่บุคคลิกตลอดพระหนังสือทั้งเล่ม

Q: What does it mean to have “the same event but different eyes of a person” in the light of the Bible being dictated by the Holy Spirit? **A:** Even though the Holy Spirit dictated the Gospels, always the Holy Spirit gives the Gospels to be as well according to the faith of the person that writes; when writing the Gospels under the control of the Holy Spirit, each writer’s faith will not be the same. Neither writer has the same faith; each writer’s faith is different, and that is why the presentation comes out differently. The Holy Spirit is always looking to make the best out of each writer; the Holy Spirit will give accordingly; if the Holy Spirit will give the same way, Bible study will not be needed. Everything has a purpose, one Holy Spirit, but not the same readers. The Holy Spirit dictated it word by word, but the point of using in each Gospel is different; each Gospel book, Matthew, Mark, Luke, and John, will touch people’s hearts in a different way; the same story, but a different way of telling in each Gospel will touch people in a different way, that is why it becomes the Living Word, an alive book that touches everyone. The person who has a chance to read the Bible will never understand what they read if their heart is not open.

คำถาม: มันมีหมายความว่าอะไร “เป็นเหตุการณ์เดียวกันแต่แตกต่างของตาคนที่มอง” ในความสว่างของพระคัมภีร์ที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้บอก? **คำตอบ:** ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้บอกให้เขียนพระคัมภีร์ ตลอดเวลาพระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้พระคำสอนเนื่องด้วยความเชื่อของคนนั้นที่เขียน เมื่อเขียนพระคำสอนภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเชื่อของสาวกแต่ละคนจะไม่ใช่เช่นเดียวกัน สาวกแต่ละคนไม่มีความเชื่ออย่างเดียวกัน และนั่นคือทำไมการเสนอจึงออกมาแตกต่างกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดเวลาใช้ส่วนที่ดีที่สุดของผู้เขียนแต่ละคน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้แต่ละคนตามสมควร ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เหมือนกันหมด การศึกษาพระคัมภีร์ก็ไม่ได้เป็นที่ต้องการ ทุกอย่างได้มีจุดประสงค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์หนึ่งเดียว แต่ต่างผู้อ่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกมันคำแต่ละคำ แต่ประเด็นของการใช้ในแต่ละพระหนังสือนั้นแตกต่างกัน พระหนังสือแต่ละเล่ม มัทธิว มาระโกและลูกาและยอห์น จะสัมผัสใจของประชาชนแตกต่างกัน เรื่องเดียวกัน ต่างวิธีของการบอกในพระหนังสือแต่ละเล่มจะสัมผัสคนต่างกันไป นั่นคือทำไมมันจึงเป็นพระคำแห่งชีวิต หนังสือที่มีชีวิตนั้นที่สัมผัสทุกคน คนที่มีโอกาสอ่านพระคัมภีร์จะไม่เคยมีความเข้าใจว่าพวกเขาอ่านอะไรถ้าใจของพวกเขาไม่เปิด

Q: What is the Holy Spirit’s dictation of the Bible? **A:** The dictation from the Holy Spirit works directly into the person’s understanding, then that understanding will tell to someone else which will go work in the heart, not as the Holy Spirit works in the understanding (for example, a person gets a word from the Holy Spirit through the gift of speaking in tongues which comes directly into the understanding of that person, the person speaks the tongue out loud and another person or the same person will get the understanding of that speaking in tongue in the heart and mind through the Holy Spirit living inside that person).

คำถาม: พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเขียนตามพระคัมภีร์อย่างไร? **คำตอบ:** การให้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยตรงต่อใจของคนที่เขาใจ นั่นคือความเข้าใจที่จะบอกคนอื่นซึ่งจะทำงานในใจ ไม่เหมือนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำในความเข้าใจ (ตัวอย่างเช่น คนได้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการพูดภาษาในลิ้นซึ่งมาโดยตรงยังความเข้าใจของคนนั้น คนที่พูดในลิ้นภาษาเสียงดังและคนอื่นหรือคนเดิมจะได้รับความเข้าใจในคำพูดของภาษานั้นในใจและในความคิดผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในผู้นั้น)

Q: What is the difference between Holy Spirit dictation and Holy Spirit inspired?

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างระหว่างการให้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ใด?

A: Dictated: The Holy Spirit works straight to give the understanding; the Holy Spirit speaks directly to the soul and spirit of the writer, and then from the soul and spirit, the understanding goes to the heart and from the heart into the head. When “Holy Spirit dictated,” the writer will have only one understanding to write down. The dictation from the Holy Spirit works directly to the writer’s understanding, to give the words to write down, then that understanding (the words written down) when meditated on by someone else, that meditation will guide the heart by the Holy Spirit to understand. **Inspired:** The Holy Spirit gives the understanding to convince the heart of the person and becomes understanding in this way, different from the Holy Spirit dictated. Inspired is understanding in the heart and from the heart to the head; the meditation of the Word gives the understanding; in this case, there is no direct communication between the Holy Spirit and the soul and spirit of the writer. (For example, the Holy Spirit that dwells inside a person’s heart will stir that person’s heart to think something, and this stirring will produce understanding in the mind and language – the difference is that in this way, the understanding can be influenced to some degree by the person’s feelings or other things in the person’s mind; this plays as the free will of the person – the Holy Spirit speaking into the heart doesn’t have a direct path into the mind and it can be influenced and give different meaning in the person’s mind).

คำตอบ: ได้บอกให้เขียน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยตรงให้ความเข้าใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์พูดโดยตรงต่อจิตวิญญาณและวิญญาณของผู้เขียน และแล้วจากจิตวิญญาณและวิญญาณ ความเข้าใจไปยังหัวใจและจากหัวใจไปสู่หัว เมื่อ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้” ผู้เขียนจะมีเพียงความเข้าใจเดียวเพื่อเขียนลง การให้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยตรงเพื่อความเข้าใจของผู้เขียน เพื่อให้คำเพื่อเขียนลง แล้วความเข้าใจนั้น(คำได้เขียนลง) เมื่อทำฝึกอบรมโดยผู้อื่น การฝึกอบรมนั้นจะนำใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเข้าใจ **แรงบันดาลใจ** พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความเข้าใจเพื่อชักจูงใจของคนและกลายเป็นความเข้าใจในทางนี้ ต่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอก แรงบันดาลใจคือความเข้าใจในโลกใจสู่หัว ฝึกอบรมของพระคำให้ความเข้าใจ ในกรณีนี้ ที่นี้ไม่มีการสื่อสารโดยตรงระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์และวิญญาณและวิญญาณของน้ำ (ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นที่คงอยู่ภายในใจของคนจะเข้าใจคนเพื่อคิดบางอย่าง และการเร้าใจนี้จะสร้างความเข้าใจในความคิดและภาษา- คือความแตกต่างนั้นในทางนี้ ความเข้าใจนี้สามารถให้ผลกระทบต่อระดับโดยความรู้สึกของผู้นั้นหรือสิ่งอื่นในความคิดของผู้นั้น – พระวิญญาณบริสุทธิ์พูดต่อใจซึ่งไม่มีทางตรงเข้าสู่ความคิดและมันสามารถให้ผลกระทบต่อความแตกต่างความหมายในความคิดของผู้นั้น)

Q: How does the Holy Spirit dwell inside a believer? **A:** The Holy Spirit dwells in each believer and the Lord Jesus as well, but there is still only One Holy Spirit. Also, we should think about how big the Holy Spirit is to cover the whole earth! We are all in Him, and He is in us as well. We could think that the seed and some gift from the Holy Spirit are planted inside a believer’s heart at the moment the believer accepts and invites the Lord Jesus into their heart. Both the Holy Spirit and the soul dwell in the heart of a believer, the same place overlapped but different dimensions. We could think that the heavenly dimension and earthly dimension walk in parallel through the heart of a believer. The soul is part of the earthly dimension. When the Lord gives the soul to a person, that soul becomes part of the earthly dimension. The body, the soul, and the spirit of a person coexist together as a unit; that is how the Lord built us. The breath of the Lord is complete, and He has both soul and spirit when He gave life to Adam (See Genesis 2:7). In the case of “Holy Spirit dictation,” the Holy Spirit is the giver and the receiver at the same moment. In the case of “Holy Spirit inspired,” the Holy Spirit is the giver, and the soul of the believer is the receiver.

คำถาม: พระวิญญาณบริสุทธิ์มีการพักอยู่ภายในผู้ที่มีความเชื่ออย่างไร? **คำตอบ:** พระวิญญาณบริสุทธิ์พักอยู่ภายในผู้ที่มีความเชื่อและพระเยซูด้วยเช่นกัน แต่ยังคงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์หนึ่งเดียว ดังนั้น เราควรคิดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าใหญ่เพียงใดครอบคลุมไปทั่วโลก! เราทุกคนอยู่ในพระองค์ และพระองค์อยู่ในเราด้วย เราควรคิดถึงเมล็ดและของขวัญจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ปลูกไว้ในใจของผู้ที่มีความเชื่อในขณะที่ผู้มีความเชื่อยอมรับและเชิญพระเยซูเข้าสู่ใจของพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์และวิญญาณทั้งสองพักอยู่ในใจของผู้ที่มีความเชื่อ ในที่เดียวกันซ้อนกันเหมือนกันแต่ในต่างภพกัน เราควรคิดนั้นว่าภพแห่งสวรรค์และภพแห่งโลกนั้นเป็นคู่ขนานกันเดินผ่านใจของผู้มีความเชื่อ วิญญาณนั้นเป็นส่วนหนึ่งของภพแห่งโลก เมื่อพระเจ้าให้วิญญาณแก่คน แล้ววิญญาณนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของภพแห่งโลก ร่าง วิญญาณและจิตวิญญาณดำรงอยู่ด้วยกันเป็นหน่วยนั้นคืออย่างที่ได้สร้างเรา ลมหายใจของพระองค์นั้นสมบูรณ์ และพระองค์มีทั้งสองอย่างวิญญาณและจิตวิญญาณเมื่อพระองค์ให้ชีวิตแก่อาดัม (มองปฐมกาล2:7) ในกรณี “พระวิญญาณบริสุทธิ์บอก” พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้และเป็นผู้รับในเวลาเดียวกัน ในกรณีที่ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้คิดใจ” พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้ และจิตวิญญาณของผู้ที่มีความเชื่อคือผู้รับ

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Part 1: (Mark 4:35-36, Matthew 8:23, Luke 8:22). “And on that day, evening having come” refers to the Sabbath day, after the Sabbath day ended in the evening, when they could continue their daily activities. “Even as He was” in this place means the Lord Jesus had been with people all day long, no eating, no resting, tired as He was, and they took Him as He was, hungry and tired. “And other boats were with Him.” This refers to other people who followed the Lord Jesus as He sailed away; many people followed Him everywhere He would go. The main idea in all three Gospels for this part is that the Lord Jesus and His disciples got into a boat to cross to the other side of the sea, and the Lord Jesus was tired.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:35-36 มัทธิว 8:23 ลูกา 8:22) “และในวันนั้น เมื่อตกเย็น” หมายถึงวันสะบาโต หลังจากจบวันสะบาโตในตอนเย็น เมื่อพวกเขาสามารถดำเนินชีวิตตามปกติ “อย่างที่พระองค์ได้เป็น” ในที่นี้หมายถึงว่าพระเยซูเจ้าได้อยู่กับประชาชนทั้งวัน ไม่ได้กินอาหาร ไม่ได้พักผ่อน เหนื่อยดั่งที่พระองค์รู้สึก และพวกเขาพาพระองค์ไปอย่างที่พระองค์เป็น หิวและเหนื่อย “และมีเรือลำอื่นกับพระองค์” ในที่นี้หมายถึงประชาชนอื่นๆ ที่ได้ติดตามพระเยซูเจ้าตั้งที่เรือของพระองค์ออกไป หลายคนติดตามพระองค์ไปทุกแห่งที่พระองค์ไป จุดหลักในหนังสือทั้งสามเล่มสำหรับส่วนนี้ นั่นคือว่าพระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกลงเรือข้ามฟากทะเล และพระเยซูเจ้าได้เหนื่อย

Part 2: (Mark 37-38, Matthew 8:24-25, Luke 8:23-24a). The main idea in this part is that the Father created the storm, the Lord Jesus was asleep, and the disciples were afraid and went as a group to awaken the Lord. The situation described in Mark is that the Father created this great windstorm with waves breaking into the boat, the Lord Jesus was tired and sleeping on a cushion in the stern, and the disciples were all frightened and went to wake the Lord. The main difference between the Gospels in this part is the way the disciples address the Lord Jesus when they go as a group to awaken Him. In Mark, they call to Him “Teacher”; in Matthew, they call to Him “Lord, save us”; and in Luke, they call to Him “Master, Master”.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 37-38 มัทธิว 8:24-25 ลูกา 8:23-24a) จุดสำคัญในส่วนนี้ นั่นคือพระบิดาได้สร้างลมพายุ พระเยซูเจ้าได้นอนหลับ และเหล่าสาวกได้กลัวและไปปลุกพระเยซูเจ้า เหตุการณ์ที่บันทึกในมาระโกนี้ นั่นคือว่าพระบิดาได้สร้างพายุใหญ่นี้ด้วยคลื่นพัดเข้าในเรือ พระเยซูเจ้าได้เหนื่อยและนอนหลับอยู่บนหมอนที่ทำเยื่อ และเหล่าสาวกทั้งหมดได้หวาดกลัวและได้ไปปลุกพระเยซูเจ้า จุดแตกต่างระหว่างพระคำสอนในที่นี้คือวิธีที่เหล่าสาวกเรียกพระเยซูเจ้าเมื่อพวกเขาเข้ามาด้วยกันเป็นกลุ่มเพื่อปลุกพระองค์ ในมาระโก พวกเขาเรียกพระองค์ว่า “พระอาจารย์” ในมัทธิว พวกเขาเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้า โปรดช่วยพวกเรา” และในลูกา พวกเขาเรียกพระองค์ว่า “นายท่าน นายท่าน”

Q: Why do we have three different ways the disciples called to the Lord Jesus? **A:** Keep in mind that the disciples were all common men and frightened by the storm, and all rushed to look for the Lord to awaken Him. Each one called to the Lord with a loud voice in their own way, and that is why each Gospel gives a different dialog to reflect that there were many ways the disciples called to the Lord, each according to their own heart; in that time what was in their heart they would address the Lord.

คำถาม: ทำไมเราจึงมีสามอย่างที่เหล่าสาวกเรียกพระเยซูเจ้า? **คำตอบ:** คิดไว้เสมอที่เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดาและเมื่อได้มีความกลัวต่อลมพายุ และทั้งหมดรีบมองหาพระเจ้าเพื่อปลุกพระองค์ แต่ละคนเรียกพระเจ้าด้วยเสียงอันดังในทางของแต่ละคน และนั่นคือทำไมในพระหนังสือแต่ละเล่มให้คำแตกต่างกันเพื่อแสดงให้เห็นว่าที่นี้ได้มีหลายทางที่เหล่าสาวกได้เรียกพระเจ้า แต่ละแบบขึ้นอยู่กับใจของแต่ละคน ว่าในเวลานั้นอะไรที่อยู่ในใจพวกเขาแล้วพวกเขาจะเรียกพระเจ้าอย่างไร

First, bring out the definition of each name. Some called the Lord Jesus “Teacher”: in this term, accepting that the person has put the Lord above them and being below the Teacher. That is the heart of the person to accept that they are below and also accept the Lord’s teaching; to be a disciple of the Lord, you must accept the Lord Jesus’ teaching. Some called the Lord Jesus “Lord”: when the person called out as Lord, that person had already accepted to be a servant of the Lord Jesus; only a servant would call out right away as Lord. Some called the Lord Jesus “Master”: the person who called the Lord Master pronounced the Lord to be above all, and they are below and also have shown they are willing to receive the orders from the Master; here, you can use the term “listen and obey” when you call Master.

สิ่งแรก นำความหมายของแต่ละชื่อออกมา บางคนเรียกพระเยซูเจ้าว่า “พระอาจารย์” ในที่นี้ คนได้ยอมรับนั้นว่าพระเจ้าอยู่เหนือพวกเขาและอยู่ภายใต้พระอาจารย์ นั่นคือใจของคนที่ยอมรับนั้นว่าพวกเขาอยู่ภายใต้และยอมรับคำสอนของพระเจ้า เป็นสาวกของพระเจ้า คุณต้องยอมรับคำสอนของพระเยซูเจ้า บางคนเรียกพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้า” เมื่อผู้หนึ่งได้เรียกออกมาว่าพระเจ้า ผู้หนึ่งได้ยอมรับแล้วว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูเจ้า มีเพียงผู้รับใช้จะเรียกในทันทีว่าพระเจ้า บางคนได้เรียกพระเยซูเจ้าว่า “นายท่าน” ผู้ที่เรียกพระเจ้าว่านายท่านได้แสดงว่าพระเจ้าอยู่เหนือทุกอย่าง และพวกเขาอยู่ภายใต้และด้วยกันได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขายอมรับคำสั่งจากนาย ในที่นี้ คุณสามารถใช้ในความหมายว่า “เชื่อฟังและยอมรับ” เมื่อนายเรียกคุณ

To call someone God, you see the different ways; a group does not have the same words; in each Gospel, pay attention to it; one will always call the Lord Jesus as Teacher, some come by and call as Master, others will glorify always and call as Lord; now is a difference in calling but no difference, since there is only one God, but for each group God has a different meaning. Think of yourself as well. How would you call the Lord? Think about that. The disciples came to the Lord to awaken Him up as a group, and each one in the group addressed the Lord in a different way; one called to Him as Teacher, one as Master, and the other as Lord; the Gospels, each one gives one account showing who the Lord Jesus was for His own disciples.

เพื่อเรียกบางคนที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ คุณเห็นความต่างวิธี ในกลุ่มคนไม่มีคำเดียวกัน นะระหนังสือแต่ละเล่ม ให้ความสนใจต่อมันด้วย ตลอดเวลาผู้ที่เรียกพระเยซูเจ้าว่าพระอาจารย์ บางคนมาโดยเรียกว่าเจ้านาย คนอื่นจะบูชาตลอดเวลาและเรียกว่าพระเจ้า เวลาที่ความแตกต่างในการเรียกแต่ไม่มีมีความแตกต่าง เนื่องด้วยมีเพียงพระเจ้าองค์เดียว แต่สำหรับแต่ละกลุ่มได้มีความหมายต่างกัน คิดถึงตัวคุณเองด้วยเช่นกัน ว่าคุณจะเรียกพระเจ้าว่าอย่างไร? คิดถึงสิ่งนี้ เหล่าสาวกได้มาหาพระเจ้าเพื่อปลุกพระองค์ให้ตื่นมาเป็นกลุ่ม และแต่ละคนในกลุ่มได้เรียกพระเจ้าแตกต่างกันไป คนหนึ่งเรียกพระองค์ว่าพระอาจารย์ อีกคนเรียกเจ้านาย และคนอื่นเรียกพระเจ้า ในพระคำสอน แต่ละคนให้ในแต่ละที่เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าคือใคร สำคัญเหล่าสาวกของพระองค์เอง

Part 3: (Mark 39, Matthew 8:26b, Luke 8:24b). Each Gospel gives a snapshot of the discussion between the Lord and the disciples. In each situation, the Lord teaches His disciples, and all the time, the Lord will teach His disciples as a Teacher and Master, which is always teaching and ordering. The main point of this part is that the Lord Jesus is the Son of God, and He has power over nature by His Word, and peace is in His Word. In Mark, we are given the Words the Lord Jesus used to calm the storm: “Peace, be still!” Concentrate on these two words: peace for the whole earth and nature; when you find that peace, you will be still and waiting for the Lord’s guidance. The Lord speaks in the peace of your heart; you can feel it clearer if you are still. Do not just remember the words; practice as well. You never gain benefits by knowing the Word and not practicing. In this place, it clearly says, “Peace be still,” and the Lord will not say things lightly without meaning; here is the place showing. To have peace in you, come to the Word, and you will find that peace. Not the peace of the mind alone, but the peace of the soul; you will feel deep peace of the soul. You will know the difference, not the peace in the head but the peace of the soul; everybody has that chance to feel it, but we never really pay attention and think of the different ways that we feel. The Lord Jesus speaks “peace” to nature, and nature obeys, but men do not obey. In this part, it shows all humans that nature obeys suddenly; just the words come out from the mouth of the Lord, and nature obeys. The peace is in His Word; nature can find it and obey, so the men can, by obeying His Word.

ส่วนที่ 3: (มาระโก 39 มัทธิว 8:26b ลูคา 8:24b) พระหนังสือแต่ละเล่มแสดงถึงแต่ละจุดของการสนทนาระหว่างพระเจ้าและเหล่าสาวก ในแต่ละเหตุการณ์ พระเจ้าสอนเหล่าสาวกของพระองค์ และตลอดเวลา พระเจ้าจะสอนเหล่าสาวกของพระองค์ตั้งพระอาจารย์และเจ้านาย ที่ตลอดเวลาได้สอนและออกคำสั่ง จุดสำคัญในส่วนนี้คือว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์มีอำนาจเหนือธรรมชาติโดยพระคำพูดของพระองค์ และสันติในพระคำพูดของพระองค์ ในมาระโก เราได้รับรู้พระคำที่พระเยซูเจ้าได้ใช้เพื่อให้พายุสงบ “สันติจงสงบเยียบซึ้ง” ให้ความสนใจต่อคำทั้งสองนี้ สันติต่อโลกทั้งโลกและธรรมชาติ เมื่อคุณพบสันตินั้น คุณจะอยู่เยียบและรอสำหรับพระเจ้าแนะนำ พระเจ้าพูดอย่างสันติในใจของคุณ คุณสามารถรู้สึกได้ชัดถ้าคุณอยู่สงบเยียบ ไม่ใช่จำเพียงคำสอน ปฏิบัติตามด้วย คุณไม่ได้รับผลประโยชน์เพียงแต่รู้พระคำสอนเท่านั้นและไม่ปฏิบัติตาม ในที่นี้ มันบอกชัด “สันติจงสงบเยียบซึ้ง” อละพระเจ้าจะไม่พูดอย่างไร้ความหมาย ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นชัด เพื่อมีความสงบในคุณ มาจากพระคำสอน และคุณจะพบความสงบนั้น ไม่ใช่ความสงบในความคิดเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความสงบของวิญญาณ คุณจะรู้สึกถึงความสงบลึกภายในวิญญาณ คุณจะรู้ถึงความแตกต่าง ไม่ใช่สันติในความหัวแต่สันติในวิญญาณ ทุกคนได้มีโอกาสได้รู้สึกมัน แต่เราไม่เคยสนใจและคิดถึงความแตกต่างที่เราารู้สึก พระเยซูเจ้าได้บอก “สงบเยียบ” และธรรมชาติเชื่อฟัง แต่คนไม่เชื่อฟัง ในที่นี้ มันได้บอกแก่มนุษย์ทุกคนนั้นว่าธรรมชาติเชื่อฟังในทันที เพียงพระคำพูดออกจากปากของพระเจ้า และธรรมชาติเชื่อฟัง ความสงบในพระคำพูดของพระองค์ ธรรมชาติสามารถพบมันและเชื่อฟัง ดังนั้นคนสามารถทำได้ โดยเชื่อฟังพระคำพูดของพระองค์

Part 4: (Mark 40, Matthew 8:26a, Luke 8:25a). **Q:** In each Gospel, the words of the Lord are slightly different, but the meaning is the same. Why is there a difference in the words? **A:** Each Gospel is slightly different because it has a reason to be; each Gospel gives a different angle for the inner soul to see. The Lord has mercy on all, and the humans coming after the disciples will read each Gospel and benefit in a different way. A slight difference in the Gospel itself makes a big difference for each person who reads it; it is a purpose to be different in each Gospel. Ask yourself which one is for you that touches you first, and if you ask someone else, the point of touch won't be the same.

ส่วนที่4: (มาระโก 40 มัทธิว 8:26ก ลูกา 8: 25ก) **คำถาม:** ในหนังสือแต่ละเล่ม พระคำของพระเจ้าใช้แตกต่างกันไปเล็กน้อย แต่มีความหมายเช่นเดียวกัน ทำไมจึงแตกต่างในพระคำ? **คำตอบ:** ในพระหนังสือแต่ละเล่มแตกต่างกันเล็กน้อยเพราะมันมีสาเหตุให้เป็นไป พระคำสอนในแต่ละเล่มให้แง่มุมแตกต่างกันเพื่อส่วนในของวิญญาณจะได้เห็น พระเจ้ามีเมตตาต่อคนทุกคน มนุษย์ที่มาภายหลังจากเหล่าสาวกจะอ่านพระหนังสือแต่ละเล่มและแต่ละคนได้รับผลประโยชน์ต่างกัน ส่วนแตกต่างเล็กน้อยในแต่ละเล่มมันทำให้มีความแตกต่างมากในแต่ละคนที่อ่านมัน มันมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันไปในพระหนังสือแต่ละเล่ม ตามตัวคุณเองว่าเล่มใดที่ให้ความรู้สึกแก่คุณก่อน และถ้าคุณถามผู้อื่น ถึงจุดที่สัมผัสจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน

Q: When a Gospel quotes the words of the Lord, why are there differences in each Gospel? **A:** These are partial quotes, meaning that the Holy Spirit dictated the words that the Lord has spoken to each writer in a different way. There was a long conversation, but the Holy Spirit divided the parts for each Gospel so that all Gospels would complement each other. However, the conversation was more than it is given in all three Gospels combined, so some conversation is not shared.

“Why are you fearful? Have you not yet faith?” This is not a rebuke, but it is the way to grow their faith. By confronting them, each person’s heart will search for the answer; the Lord wanted to help them and lift up their faith. They may think they have faith, but can they use that faith when the situation comes? This confrontation would work in each disciple’s faith to use their faith to fight in the future; they all needed this.

คำถาม: เมื่อในพระหนังสือได้ใช้คำที่พระเจ้าพูด ทำไมในพระหนังสือแต่ละเล่มจึงแตกต่างกัน? **คำตอบ:** นี่คือบางส่วนของคำกล่าว ความหมายนั้นว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกคำที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้พูดแก่สาวกแต่ละคนในวิธีต่างกัน เป็นคำสนทนาอันยาวนาน แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้แบ่งส่วนให้สำหรับพระหนังสือแต่ละเล่มดังนั้นพระหนังสือทุกเล่มจะให้ข้อสนับสนุนต่อกันและกัน อยู่ส่งไว้ก็ตาม คำสนทนานั้นมีมากกว่าที่ให้ในพระหนังสือทั้งสามเล่มรวมกัน ดังนั้น คำสนทนาบางอย่างไม่ได้แบ่งให้

“ทำไมเจ้ากลัวอย่างนี้? เจ้ายังไม่มีความเชื่ออีกหรือ?” นี่ไม่ใช่การติเตียน แต่มันเป็นวิธีสร้างความเชื่อของพวกเขา โดยเผชิญหน้ากับพวกเขา ใจของแต่ละคนจะแสวงหาคำตอบ พระเจ้าต้องการช่วยพวกเขาและยกความเชื่อของพวกเขาขึ้น พวกเขาอาจคิดว่าพวกเขามีความเชื่อ แต่พวกเขาสามารถใช้ความเชื่อที่มีเหตุการณ์มาถึงการเผชิญหน้า? การพูดซึ่งหน้าแบบนี้จะช่วยให้การทำงานในความศรัทธาเพื่อใช้ความศรัทธาสาวกแต่ละคนเพื่อใช้สู้ในอนาคต พวกเขาทั้งหมดต้องได้มีสิ่งนี้

Part 5: (Mark 41, Matthew 8:27, Luke 8:25b). In this part again, we have slight differences in each Gospel as per quoting the words of the disciples, but we should follow the main point in all Gospels. Looking in another way as well, this miracle also proves to them and makes them come to accept who the Lord Jesus is: just a human or the Lord? It is a turning point for them and creates the question in them: can He be just a human? It is important for them always to think about this as they follow Him. In their heads always, He is not just a human, and that is what the Lord, in all who believe in Him, wants to see as the disciples have come to see in that time who He is; even the nature obeys Him, “can He be just a human?” and that all humans should think about.

ส่วนที่5: (มาระโก41, มัทธิว 8:27, ลูกา 8:25ข) อีกครั้งในส่วนนี้ เราจะเห็นความแตกต่างของพระหนังสือแต่ละเล่มเมื่อสาวกแต่ละคนได้กล่าวอ้างถึงคำสอน แต่เราควรติดตามจุดสำคัญของพระหนังสือทั้งหมด มองในทางอื่นเช่นกัน สิ่งปฏิหารนี้ได้พิสูจน์แก่พวกเขาและทำให้พวกเขายอมรับว่าพระเยซูเจ้าคือใคร เพียงมนุษย์หรือพระเจ้า? มันเป็นจุดหมกกลับสำหรับพวกเขาและสร้างคำถามในพวกเขาเพื่อยอมรับว่าพระเยซูเจ้าคือใคร พระองค์เป็นเพียงมนุษย์หรือพระเจ้า? มันเป็นจุดสำคัญต่อพวกเขาและสร้างคำถามในพวกเขา ตลอดเวลาพวกเขาจะคิดเมื่อติดตามพระองค์ในหัวของพวกเขาตลอดเวลา พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น และนั่นคือว่าพระเจ้าอะไร ในทุกคนที่เชื่อในพระองค์ ต้องการจะเห็นดังที่เหล่าสาวกได้เห็นในเวลาที่จะพระองค์เป็นพระองค์ แม้แต่ธรรมชาติก็ยังเชื่อฟัง “พระองค์จะเป็นเพียงมนุษย์ได้อย่างไร?” นั่นคือสิ่งที่มนุษย์ทั้งหมดควรจะคิด

Life and Faith Applications. 1) Your heart is the ground for the Word of God; come with an open and clean heart to the Word of God so you will understand the Word. 2) Show that you are a Christian and do not be ashamed to display your Bible and talk about the Word of God with others. 3) If you use the Word of God to shield your soul, the dark cannot snatch you, but when you ignore the Word, you have opened the door for the dark to come in. 4) Ask the Holy Spirit in the name of the Lord Jesus to guide you in understanding the true Bible. 5) As a Christian, spread out your hands to help someone if you can; the Lord will also stretch out His hand and go along with that help. 6) When someone comes to the Lord, the Lord will always give a gift that you can use for serving; treasure it; the gift is not for being treated as unimportant; some gifts may be small things, but they are not small in the eyes of the Lord, and you are called to use them. 7) Peace is in God’s Word, and nature can find it and obey it, so people can find it by obeying His Word.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ใจของคุณคือดินสำหรับคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า มาด้วยใจที่เปิดและสะอาดเพื่อพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นคุณจะเข้าใจพระคำสอน 2) แสดงตนว่าคุณคือคริสเตียนและอย่าได้อายที่จะโชว์พระคัมภีร์ของคุณและพูดกับผู้อื่นถึงคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า 3) ถ้าคุณใช้พระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเกราะคุ้มครองวิญญาณของคุณ ความมิดไม่สามารถจับคุณ แต่เมื่อคุณไม่สนใจต่อพระคำสอน คุณได้เปิดประตูให้แก่ความมิดเข้ามา 4) ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระนามของพระเยซูเจ้าให้ช่วยคุณในความเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่แท้จริง 5) เป็นคริสเตียน ยื่นมือของคุณออกไปช่วยคนอื่นหากคุณสามารถทำได้ พระเจ้าด้วยกันจะยื่นมือของพระองค์และไปด้วยเพื่อช่วย 6) เมื่อผู้ใดมาหาพระเจ้าตลอดเวลาพระเจ้าจะให้ของขวัญนั้นซึ่งคุณสามารถใช้เพื่อช่วย ถนอมมันไว้ อย่าทำให้ของขวัญเป็นเหมือนไม่สำคัญ ของขวัญบางอย่างอาจจะเป็นสิ่งเล็กๆ แต่พวกเขาไม่เล็กในสายตาของพระเจ้า และคุณได้รับเรียกเพื่อใช้พวกเขา 7) ความสงบในคำพูดของพระผู้เป็นเจ้าและธรรมชาติสามารถหาพบและเชื่อฟังมัน ดังนั้นคนสามารถหามันพบและเชื่อฟังพระคำของพระองค์